உ

சிவசிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

சிவஞான போதச் செம்பொருள்

[பன்னிரு சூத்திர விளக்க விரிவுரை]

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள்

14-வது ஆண்டு நினைவு மலர்

22—3—1958

இலவச வெளியீடு

[திருப்பனந்தாள்

சிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவசிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடம்
திருமுறை வெளியீடுகள்

		ரூ	ந. பை
1	விநாயகர் திருமுறை	0	06
2	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் குறிப்புரையுடன் ...	6	00
3	சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தம்... ...	3	00
4	திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் (மூலம் மட்டும்) ...	2	50
5	திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் ,, ...	2	25
6	சுந்தரர் தேவாரம் ,, ...	1	00
7	திருவாசகம் (புதிய பதிப்பு) ,, ...	0	60
8	திருக்கோவையார் - பேராசிரியர் உரையுடன் ...	2	00
9	ஒன்பதாந் திருமுறை - திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு (மூலம் மட்டும்) ...	0	56
10	திருமந்திரம் ,, ...	2	50
11	பதினோராந் திருமுறை ,, ...	1	25
12	அம்மையார் அறபுதத் திருவந்தாதி (புதியபதிப்பு)	0	25
13	திருக்கைலாய ஞானவுரை - உரையுடன் ...	0	50
14	பெரிய புராணம் (மூலம் மட்டும்) ...	2	50
15	அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு	0	37
16	திருவிளையாடற் புராணம் (மூலம் மட்டும்) ...	3	00
17	தாயுமானவர் சுவாமிகள் பாடல்-குறிப்புரையுடன்	1	25
18	கந்த புராணச் சுருக்கம் (மூலம் மட்டும்) ...	1	75
19	கந்தபுராணம் முதல் மூன்று காண்டங்கள் ,, ...	2	75
20	,, யுத்த தேவகாண்டம் ,, ...	2	00
21	,, தக்ஷகாண்டம் ,, ...	1	50
22	கந்தபுராண வசனம் ...	2	50
23	கந்தர் அலங்காரம்-குறிப்புரையுடன் ...	0	25
24	கந்தரனுபூதி ...	0	13
25	கந்தர் கலிவெண்பா-மூலம் மட்டும் ...	0	06
26	கந்தர் கலிவெண்பா, மூலமும் உரையும் ...	0	37
27	நீதிநெறி விளக்கம்-ஆங்கிலம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன் ...	0	50
28	சகலகலாவல்லி மாலை-ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் ...	0	06

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து இலவச வெளியீடு

உ

சிவசிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

சிவஞான போதச் செம்பொருள்

[பன்னிரு சூத்திர விளக்க விரிவுரை]

சித்தாந்த கலாநிதி பேராசிரியர் வித்துவான்
திரு. ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது

திருப்புனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்கள் ஆணையின் வண்ணம் வெளியிடப்பெற்றது

★

பதிப்பாசிரியர்

திரு. T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B.A., B.L., அவர்கள்
ர், ஸ்ரீவைகுண்டம்

★

ஸ்ரீ காசிமடம்] 22—3—1958 [திருப்பனந்தாள்

முதற்பதிப்பு — மார்ச்சு 1958 (5000 பிரதிகள்)

Reprinted with the permission of the Annamalai University in their letter No. Nil dated 19—2—1958.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளுக்கு அஞ்சல்தலை (11 நயா|பைசா) அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

1. திரு. T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B.A., B.L., அவர்கள்
வழக்கறிஞர்,
ஸ்ரீவைகுண்டம் P. O., (திருநெல்வேலி ஜில்லா).

2. திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயர் B.A., அவர்கள்
தியாகராஜ விலாசம்,
53, பிள்ளையார்கோவில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை-5.

உ
சிவசிவ

முன்னுரை

வேதம் பசு ; அதன்பால் மெய்யா கமம் நால்வர்
ஓதும் தமிழ்அதனின் உள்ளூறுநெய் ;—போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் திறம்.

— தனிப்பாடல்

அநாதிமல முத்தனாகிய சிவபெருமான் அநாதிமல பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு அருளிச்செய்தவை வேத சிவாகமங்களாம். வேதத்தின் முடிவே வேதாந்தம். அவ்வேதாந்தத்தின் தெளிவே சைவசித்தாந்தம். "ஒரும் வேதாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த சாரங்கொண்ட சைவ சித்தாந்தத் தேனமுது" என்பது **ஸ்ரீ ஆதீ குமரகுருபர சுவாமிகள்** திருவாக்கு. சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் எனக் கொண்டு சைவசமய நெறியில் நின்று பதி, பசு, பாசங்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து தெளிதலே சைவசித்தாந்தம்.

சைவசமயத்தின் மணிமுடியாகத் திகழ்வதும் பதி, பசு, பாசங்களின் இயல்புகளை விளக்குவதுமான சைவ சித்தாந்த நூல் திருவெண்ணெய் நல்லூர் **மெய்கண்ட தேவர்** அருளிச்செய்த **"சிவஞான போதம்"** ஆகும். இது பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையுடையது. இப்பன்னிரண்டு சூத்திரப் பொருளை எளிதில் சைவசமய மக்களும் பிறரும் ஐயமறத் தெளிந்து உணரும் பொருட்டு, மதுரை தியாகராஜா கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சித்தாந்த கலாநிதி வித்துவான் **திரு. ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை** அவர்களால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தாரால் **ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள் திரவிய ராஜ ராஜ அபய குலசேகர மகாராஜா** நினைவில் ஏற்படுத்திய நூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வெளிப்படுத்தப்பெற்ற "சிவஞான போதச் சிற்றுரை" என்ற வெளியீட்டில் **சிவஞான போதச் செம்பொருள்** என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையாக எழுதப்பெற்றுள்ளது. இதன் பயனை உலக மக்கள் அறிந்து பயனடையவேண்டும் என்ற அருள்நோக்கங்கொண்டு, திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்துத் தலைவர் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான்**

சுவாமிகள் அவர்கள் திருவுளம் பற்றினர்கள். அதன்படி அக் கட்டுரை "சிவஞான போதச் செம்பொருள்" என்ற பெயருடன் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள் 14-வது ஆண்டு நினைவு மலராக ஏவிளம்பி ஆண்டு பங்குனித்திங்கள் 9-ஆம் நாள் (22—3—'58) ஆகிய இந்நன்னளில் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்தின் இலவச வெளியீடாக வெளிவருகின்றது.

இவ் வெளியீட்டில் தனியே சிவஞான போதச் சூத்திரங்கள் பன்னிரண்டும். அவற்றிற்குத் திரு. J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளை B A., B L., அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும், சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சிக்கென ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் நிறுவிய அருட்கொடைபற்றிய சாசன நகல்களும், ஏனைய தரும விபரங்களும் (254) இணைக்கப்பெற்றுள்ளன.

நாளும் சைவத்தோடு தமிழையும் ஏனைய நல்லறங்களையும் நாடி சுமார் 43 லட்சத்திற்குமேல் அருட்கொடை வழங்கி வருகின்ற ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் இந்நூலை இலவச வெளியீடாக வெளியிடச் செய்தமைக்கு உலகம் நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடு பெரிதும் உடையதாகும்.

இந்நூலை அச்சிடுங்கால் செவ்வனே அமைக்க உதவிகள் புரிந்த திருச்சிராப்பள்ளி வித்துவான், திருமுறைக்கலைஞர் திரு. தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார் அவர்களுக்கும். திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பிரின்ஸிபால் சிவநெறிச் செல்வர் திரு. K.M. வேங்கடராமையா, M.A., B.O L., அவர்கட்கும் செந்திலாண்டவன் துணை செய்க. இதனை அச்சிடுவதற்கு இசைவுதந்த அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினருக்கும் நன்றி.

இச்சிறு வெளியீட்டை வெளியிடும் தொண்டினை அடியேற்குத் திருவருள் பாலித்த ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கட்கும், அவர்கள் வழியொழுகும் ஸ்ரீ காசிமடம் இளவரசு ஸ்ரீமத் மகாலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களுக்கும் அடியவனின் மன, மொழி, மெய்கள் ஒன்றிய வந்தனை வழிபாடுகள் என்றும் உரியன ஆகும்.

ஸ்ரீவைகுண்டம்
22 3 '58

இங்ஙனம்
T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை

உ

சிவ சிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞான போதச் சூத்திரமும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் *

—o⚘o—

காப்பு

கல்லால் நிழல்மலை, வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர், நல்லார் புனைவரே.

The Good will crown their heads with the two Feet of *Ganesha* who was begotten by the Great Teacher, who sat under the Sacred Mountain Banyan tree and removed the doubts of the Great *Nandi*.

நூல்

முதற் சூத்திரம்

பதி உண்மைக்குப் பிரமாணம்

அவன்அவள் அதுஎனும் அவைமூ வினைமையின்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

As the (seen) universe, spoken of as he she and it, undergoes three changes (origin, develop

---

* திரு ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை B.A., B.L., அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு

ment and decay), this must be an entity created (by an efficient cause). This entity owing to its conjunction with *Anava Mala* has to emanate from *Hara* to whom it returns during *Samharam*. Hence, the learned say that *Hara* is the First Cause.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

பாச உண்மைக்குப் பிரமாணம்

அவையே தானே யாய்இரு வினையின்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே.

He is one with the souls (*Abetha*). He is different from them (*Betha*). He is one and different from them (*Betha-betha*). He stands in *Samavaya* union with His Gnana Sakti and causes the souls to undergo the processes of evolution (births) and return (*Samharam*) by including their good and bad acts (Karma).

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

பசு உண்மைக்குப் பிரமாணம்

உளதுஇலது என்றலின் எனதுடல் என்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலின் கண்படில்
உண்டிவினை இன்மையின் உணர்த்த உணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

It rejects every portion of the body as not being itself; it says my body; it is conscious of dreams; it exists in sleep without feeling pleasure or pain or movements; it knows from others; this is the soul which exists in the body formed as a machine from *Maya*.

நான்காஞ் சூத்திரம்

பசுவின் பொது இலக்கணம்

அந்தக் கரணம் அவற்றின் ஒன் றன்றுஅவை
சந்தித்தது ஆன்மாச் சகசமலத் துணராது
அமைச்சரசு ஏய்ப்பநின்று அஞ்சவத் தைத்தே.

The soul is not one of the *Andakaranas.* It is not conscious when it is in conjunction with *Anavamala.* It becomes conscious only when it meets the *Andakarana*, just as a king understands through his ministers. The relation of the soul to the five *Avastha* is also similar.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

பாச இலக்கணம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்கு
அளந்தறிந்து அறியா ஆங்கவை போலத்
தாம்தம் உணர்வின் தமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

The senses while perceiving the object cannot perceive themselves or the soul; and they are perceived by soul. Similarly, the soul while perceiving cannot perceive itself (while thinking cannot think thought) and God. It is moved by the *Arul Sakti* of God, as the magnet moves the iron, while Himself remains immoveable or unchangeable.

ஆறாஞ் சூத்திரம்

பதி இலக்கணம்

உணர்உரு அசத்தெனின் உணராது இன்மையின்
இருதிறன் அல்லது சிவசத் தாம்என
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் உலகே.

That which is perceived by the senses is *Asat* (changeable). That which is not so perceived does not exist. God is neither the one nor the other, and hence called *Siva Sat* or *Chit Sat* by the wise; *Chit or Siva* when not understood by the human intelligence and *Sat* when perceived with divine wisdom.

ஏழாஞ் சூத்திரம்

பசுவின் சிறப்பு இலக்கணம்

யாவையும் சூனியம் சத்தெதிர் ஆகலின்
சத்தே அறியாது அசத்திலது அறியாது
இருதிறன் அறிவுளது இரண்டலா ஆன்மா.

In the presence of *Sat*, every thing else (cosmos—*Asat*) is *Sunyam* (non-apparent). Hence *Sat* cannot perceive *Asat*. As *Asat* does not exist, it cannot perceive *Sat*. That which perceives both, cannot be either of them. This is the soul (called *Satasat*).

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஞானம் உணரும் முறை

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு
அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

The Lord appearing as *Guru* to the soul which had advanced in *Tapas* (virtue and knowledge) instructs him that he has wasted himself by living among the savages of the five senses; and on this, the soul, understanding its real nature, leaves its former associates, and not being different from Him, becomes united to His Feet.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

ஆன்ம சுத்தி

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிழ லாம்பதிவிதி எண்ணும்அஞ் செழுத்தே.

The soul, on perceiving in itself with the eye of *Gnanam*, the Lord who cannot be perceived by the human intellect or senses, and on giving up the world (*Pasa*) by knowing it to be false as a mirage, will find its rest in the Lord. Let the soul contemplate *Sri Panchatchara* according to Law.

பத்தாஞ் சூத்திரம்

பாச நீக்கம்

அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே.

As the Lord becomes one with the soul in its human condition, so let the *soul* become one with Him and perceive all its actions to be His. Then will it lose all its *Mala, Maya* and *Karma.*

பதினோராஞ் சூத்திரம்

சிவப்பேறு

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காணஉள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே.

As the soul enables the eye to see and itself sees, so Hara enables the soul to know and

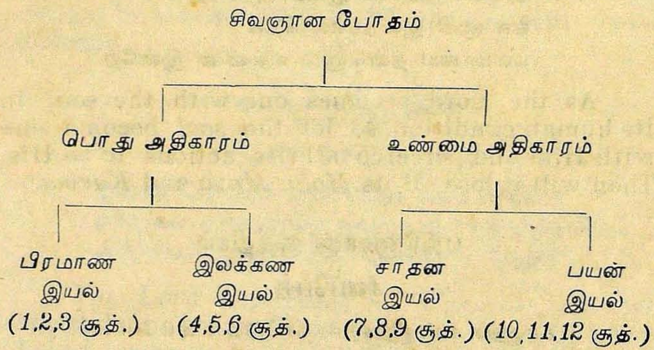
itself knows. And this *Adwaitha* knowledge and undying Love will unite it to His Feet.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

சீவன் முத்தரின் தன்மை

செம்மலர் நோன்றாள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே.

Let the *Jivathma* after washing off its Mala which separates it from the strong Lotus Feet of the Lord and mixing in the society of *Bhaktas* (*Jivan Muktas*) whose souls abound with Love, having lost dark ignorance, contemplate their Forms and the Forms in the temples as His Form.

சிவஞான போத மூலமும்
ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும்
முற்றிற்று.

உ

சிவசிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

சிவஞான போதச் செம்பொருள்

காப்பு

கல்லால் நிழல்மலை, வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர், நல்லார் புனைவரே.

நம் கண்ணுக்குப் புலனாகும் இவ்வுலகம், உயிருடைப் பொருள் உயிரில் பொருள் எனவும், இயற்கைப் பொருள் செயற்கைப் பொருள் எனவும், பருப் பொருள் நீரியற் பொருள் காலியற் பொருள் எனவும், செய்யப்படும் ஆராய்ச்சிக் கேற்ப வகுத்து ஆராயப்படும். சமயத்துறையில் நின்று ஆராய்ச்சி செய்வோர் தங்கள் தங்கள் சமயக் கொள்கைகட் கேற்பப் பொருள்களைப் பகுத்து ஆராய்வர். தமிழிலக்கண நூலோர் பொருள்களை மக்கட் பொருள் என்றும் பிற பொருள் என்றும் பகுத்து நோக்குவர். இவ்வுலகிடை நின்று அறிவாராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர் அனைவரும் தமக்கேற்ற வகையில் இவ்வுலகம் பகுத்து நோக்கப்படும் பான்மையுடையதா யிருப்பதைக் காண்கின்றனர். தமிழ் நூன் முறைப்படி இவ்வுலகம், உயர்திணை அஃறிணை என இருவகையாக வைத்துப் பொருளாராய்ச்சி செய்யுமாறு அமைந்துளது. உயர்திணைப் பொருள் ஆண் என்றும், பெண் என்றும் பகுக்கப்படுகிறது; ஏனை அஃறிணைப் பொருளின்கண் உயிருடையன சில ஆண் பெண்ணெனப் பகுத்துணரப்படினும் உயிருடைப் பொருளுட் சிலவும், உயிரில் பொருள் அனைத்தும் ஆண் பெண் பாகுபாட்டிற்கு அகப்படுவதில்லை; அதனால் அப்பொருள் **அது** என்ற சொல்லாலும், உயர்திணை ஆண் **அவன்** என்ற சொல்லாலும், உயர்திணைப் பெண் **அவள்** என்ற சொல்லாலும் குறிக்கப்படுவது தமிழ் படிப்பவர் அனைவரும் அறிந்தது.

இதனால் இவ்வுலகு முற்றும் அவன், அவள், அது என்று குறிக்கப்படும் பொருள்களின் தொகுதியே யென்பது தெளிவாம். ஆனதுபற்றியே மெய்கண்ட தேவர் இவ்வுலகத்தை, **"அவன் அவள் அது எனும் அவை"** என்று குறித்தருளினர். ஆணும் பெண்ணுமாய்ப் பலர் கூடியிருக்கும் இடம் அவை யெனப்படும். அவ்வாறே, அவன், அவள், அது என்னும் மூவகைப் பொருளும் கூடி இயன்றுள்ள உலகும் **அவை** யென்று குறிக்கப்பட்டது.

நாம் காணும் ஒவ்வோர் அவையும் மக்கள் வந்து கூடுங்கால் தோற்றமும், இருக்குங்கால் நிலை பேறும், பிரிந்து போகுங்கால் கேடும் எய்துகிறது. இதுபோலவே இவ்வுலகமாகிய அவையும் தோற்றம், நிலை, இறுதி யென்ற மூன்று செயல்களையும் உடையதென்பது இனிது விளங்குகிறது. நாம் காணும் அவைகள் தாமே கூடுவதின்றி, ஒருவர் முன்னின்று கூட்டக் கூடலும், இருத்த இருத்தலும், பிரிக்கப் பிரிதலும் உடையது; இதுபோலவே இவ்வுலகமும் தானே தோன்றாது முதல்வன் ஒருவன் தோற்றுவிக்கத் தோன்றலும், நிற்பிக்க நிலைபெறுதலும், ஒடுக்க ஒடுங்குதலும் உடையதென்பது தானே விளங்கும். நம்மாற் காணப்படும் உலகம், ஒருவர் கூட்டக் கூடியிருக்கும் அவை போல்வதாகையால், ஒருவர் தோற்றுவிக்கத் தோன்றி நிலைபெறுகிறது என்பது தெளிவாம். ஆதலால், ஆசிரியர், அவனும் அவளும் அதுவுமாகிய பொருள்கள் கூடியிருக்கும் இவ்வுலகமாகிய அவைக்குத் தோன்றுதல் முதலிய மூவினைகள்[1] இருக்கிறபடியால், ஒருவர் கூட்டக் கூடியிருக்கும் அவைபோல, உலகம் தோற்றுவிக்கத் தோன்றி நிலைபெறுகிறது என்று கூறுகின்றார். இதனை முதற் சூத்திரம், **அவை மூவினை உடைமையின் தோற்றிய திதியே** என்று கூறுகிறது. இது, தானே தோன்றியதன்று என்பதற்காகத் **தோன்றிய திதி** என்று சொல்லாமல் **தோற்றிய திதி** என்றார். அதற்கு, தானே தோன்றாமல் தோற்றுவிக்கப்பட்டு உளதாயது என்று பொருள் கூறப்படும்.

---

1. செய்கை, தொழில் என்பவைகளை **வினை** யென்று வழங்குவது தமிழ் நூல் வழக்கு.

உலகில் நாம் கூட்டக் கூடும் அவை முடிந்தவழி, அவ்வவையிற் கூடியிருந்தோர் தத்தம் மனைக்குச் சென்று ஒடுங்குவர்; மீள நாம் கூட்டும்போது அவர்கள் தாம் ஒடுங்கியிருந்த மனையிலிருந்து வந்து கூடுவர். இவ்வண்ணமே இவ்வுலகமாகிய அவையும் ஒடுங்கும்போது இறைவனிடத்திலே சென்றொடுங்கி, மீளத் தோற்றுவிக்கும்போது அவனிடத்திருந்தே வந்து உலகமாகிய அவையாய்க் காட்சியளிக்கிறது. உலகத்தை ஒடுக்கும்போது, அஃது ஒடுங்கியிருப்பதற்குத் தானே இடமாதலால், இறைவனை "**ஒடுங்கி**" என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். ஒடுங்கிய உலகம் தான் ஒடுங்கியிருப்பதற்கு இடமான ஒடுங்கியிலிருந்தே தோன்றுவதுகொண்டு, "**ஒடுங்கி உளதாம்**" என்றார். எனவே, அவன் அவள் அது என்பவற்றின் தொகுதியாகிய அவை தோற்றிய திதியாய்க் காட்சியளித்து ஒடுங்கும் என்றும், தான் ஒடுங்கியிருந்த ஒடுங்கியினின்றே மீள உளதாம் என்றும் தெரிவித்தவாறாயிற்று.

ஒருநாள் கூடிய ஒரு பேரவை மறுநாளும் மீளக்கூடுமாயின், நாம் என்ன நினைப்போம்? முன்னாள் கூடியதன் நோக்கம் கைகூடாமையால் மறுநாளும் கூடியிருக்கிறதென்றும், கைகூடாமைக்குக் காரணமாயிருந்த தடை முன்னாளே நீங்காது மறுநாள் கூடுவதற்குக் காரணமாயிற்றென்றும் தானே நினைப்போம். அதுபோலவே, ஒருகால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட உலகம், தோன்றியதுகொண்டு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பயனைப் பெற்றுக்கொள்ளாமையால் ஒடுங்கி மீளத் தோற்றுவிக்கப்படுவதாயிற்றென்றும், பெற்றுக்கொள்ளாவாறு தடுத்திருந்த தடையினால் மீளத் தோற்றுவிக்கப்படுகிறதென்றும் எண்ணவேண்டும். அத்தடை யாது என ஆராய்ந்து அஃதாவது மலம் என்று கண்டதனால், **உலகமாகிய அவை ஒடுங்கி மலத்தால் மீள அவ்வொடுங்கியினின்றே உளதாம்** என்று ஆசிரியர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

இவ்வாறு ஒடுக்குவதும் ஒடுங்கியதற்கு இடமும் ஆதலால் இறைவன் உலகுக்கு அந்தமும், மீளத் தோற்றுவித்தற்கும் அவனே காரணமாதலால் ஆதியுமாகின்றான். தனக்கு ஆதியும்

அந்தமும் இல்லாத இறைவன், உலகிற்கு அந்தமும் ஆதியுமா வது பற்றி, **"அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்"** என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். **என்மனார் புலவர்** என்பதற்கு, என்று சொல்லுவர் ஆராய்ச்சியுணர்வு படைத்த அறிஞர் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

இச் சூத்திரத்தால் சில கருத்துக்கள் தெளிவுபடவேண்டும். ஓர் அவை கூட்டப் பெறுதற்கு ஒரு நோக்கம் இருப்பதுபோல, உலகப் படைப்புக்கும் ஒரு நோக்கம் இருத்தல் வேண்டும். அந் நோக்கம் யாது? அந்நோக்கம் கைகூடாது தடுக்கும் மலம் யாது? உலகப் படைப்பு அந்நோக்கத்தை எவ்வாறு கைகூட்டு விக்கும்?

இவ்வுலகம் உயிரும் உயிரில் பொருளுமாகக் காட்சி அளிக் கிறது. இவ்வாறு காட்சியளிக்கச் செய்வதுதான் **உலகப் படைப்பு** என்பது. உயிர்கள் ஆக்கப்படுவதுமில்லை; அழிவது மில்லை. இறைவன் என்று உண்டோ அன்றே உயிர்கள் உண்டு. இறைவன் ஒருவன்; உயிர்கள் எண்ணிறந்தன. செம் பின்கண் களிம்பு உடனிருப்பதுபோல உயிர்களிடத்தே மலம் உடன் இருக்கிறது. களிம்பு நீங்கின செம்பு ஒளிவிட்டுத் திகழ் வதுபோல, மலம் நீங்கின உயிர் ஞானவொளி சிறந்து பேரின் பம் எய்தும். செம்பின்கண் களிம்பு எப்பொழுது ஏன் உண்டா யிற்றென்ற கேள்விக்கு விடை கிடையாது; அதுபோல உயிர் கட்கு மலம் எப்பொழுது ஏன் உண்டாயிற்றென்று காண்பது ஆகாத ஒன்று. இதனை **அனுதி சம்பந்தம்** என்று அறிவுநூலோர் கூறுவர். **உயிரின் வேருகக் காட்சியளிக்கும் உடலும் கருவிகளும் நுகர் பொருளுமாகிய உலகம் இவ்வாறு காணப்படுமாறு செய்வதுதான் படைப்பு என்பது.** இவ்வுலகத்துக்கு முதற்காரணம் ஒன்று உண்டு. உயிரில் பொருளாகிய இவ்வுலகம் ஒடுங்குங்கால் முதலில் நுண்பொருளாய் ஒடுங்கும்; அதுவே பின்னர் ஆற்ற லாய் (Energy) ஒடுங்கும்; அந்த ஆற்றல் (சக்தி) **மாயை** யென்று நூல்களிற் கூறப்படும். இறைவன் ஒளியும் ஒளிப் பொருளும் போல்வன். ஒளிப்பொருளினின்றும் நீங்காமல் இருக்கும் ஒளிபோல அவனிடத்தினின்றும் நீங்காமல் இருப்பது

அவனது **அருள்.** அஃது **அருட்சத்தி** யென்றும் வழங்கும். ஆற்றலாய் ஒடுங்கிய மாயை அவனது அருட்சத்தியில் தங்கும். அந்த அருட்சத்தி இறைவனாகிய சிவத்தில் ஒடுங்கியிருக்கும். ஒடுங்கியாகிய சிவன், மாயையை மீளத் தோற்றுவிக்கக் கருதுவானாயின், அருட்சத்தியை நோக்குவன்; அது மாயையாகிய சத்தியை வெளிப்படுத்தி, உடம்பும் கருவியும் பொருளும் உலகுமாக விரிந்து காட்சிப்படச் செய்யும். அதனை இதுபற்றியே, "**ஒடுங்கியுளதாம்**" என்றார்.

முதற் காரணமாகக் கொண்டு உயிர்கட்குரிய உடம்பொடு கூடி வாழும் உயிர் மலமறைப்பு நீங்கி அறிவு விளங்கப் பெறுகிறது. உயிர்க்கு அந்த நன்னிலை எய்த வேண்டுமென்ற பேரருளால் இவ்வுலகம் மீளப் படைக்கப்படுகிறது. அறிவுருவாக இருக்கும் உயிரோடு கொண்ட அனாதி சம்பந்தத்தால், மலம் அதன் அறிவை மறைத்து, உலகிடைத் தோன்றிப் பெறுதற்குரிய அறிவு விளக்கத்தை நிரம்பப் பெறாதவாறு தடைசெய்கின்றது. அறிவு விளக்கம் பெற்று அதன் வழியாக எய்தும் பேரின்பத்தை நுகர்வதுதான் உயிரின் நோக்கம்; அதற்குத் துணைபுரிவது, உடல் கருவி முதலியவற்றிற்கு முதற் காரணமாகிய மாயை. இக்கருத்துக்கள் விளங்கவே, ஆசிரியர் மெய்கண்டார்,

> **"அவன்அவள் அதுஎனும் அவைமூ வினைமையின்**
> **தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்**
> **அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்"**

என்று அறிவுறுத் தருளுகின்றார்.

2. அவன் அவள் அது என்னும் மூவகைப் பொருளும் கூடிக் காட்சியளிக்கும் உலகமாகிய அவையைத் தோற்றுவித்து நிலைபெறுவித்தற்கு இறைவன் தனது அருட்சத்தியை நோக்குவன் என்று முன்னே கண்டோம். அந்த அருட்சத்தி இறைவனாகிய முதல்வனுக்கு ஆணை என்று சொல்லப்படும். அவன் நினைப்பையே தனக்கு ஆணையாகக்கொண்டு அவ்வருட்சத்தி இயங்குவதால் அஃது **ஆணை** என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ஆணையும் இறைவனும், குணமும் குணியும்போலப்

பிரிந்து நில்லாத தற்கிழமைத் தொடர்பு உடையவை; செந்தாமரைப்பூவின் செம்மை பிரிக்கமுடியாது ஒன்றியிருப்பது போல இறைவனது ஆணையாகிய அருட்சத்தி அவனிற் பிரியாது ஒன்றி நிற்கும். இதுபற்றியே ஆசிரியர், அந்தம் ஆதியென முதற் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட இறைவனாகிய முதல்வன் "**ஆணையின் நீக்கமின்றி நிற்கும்**" என்று அறிவுறுத்துகின்றார். நீங்கி நிற்பதற்கும் நீக்கமின்றி நிற்பதற்கும் உரிமையுடையவன் முதல்வனாதலால், ஆணை நீக்கமின்றி நிற்கும் என்று சொல்லாமல், முதல்வன் "ஆணையினின்றும் நீக்கம் இன்றி நிற்கும்" என்று சொல்லி யருளுகின்றார்.

இனி, இவ்வுலகத்துக்கு அந்தமும் ஆதியுமாய் நிற்கும் இறைவன் இருக்கும் இயல்பு கூறலுற்ற ஆசிரியர், உலகமாகிய அவையேயாய், தானேயாய், அவையே தானேயாய் நிற்கின்றான் என்று கூறுகின்றார். முதல்வன் தானேயாய் நிற்கும், அவையேயாய் நிற்கும், அவையாயும் தானாயும் உடன் நிற்கும் என்பது கருத்து. முதல்வன் தானேயாய் நிற்பதென்பது, முதல்வன் உலகுயிர்களோடு கலக்காமல் வேறாய்த் தனித்து நிற்கும் நிலை; அவையேயாதலென்பது, உலகமாகிய அவை வேறு தான் வேறு என்னாதவாறு ஒன்றாய்க் கலந்து நிற்கும் நிலை; உயிரும் உடம்புமாய்க் கலந்து நிலவும் நம்பால், உயிர் வேறு உடம்பு வேறு எனப் பிரித்துக் காணாதபடி நம்முயிர் உடம்போடு கலந்து ஒன்றாய் நிற்பதுபோல, முதல்வன் உலகில் **ஒன்றாய்க்** கலந்து நிற்கின்றான் என்பது. உலகில் ஒன்றாய்க் கலந்து நிற்குங்கால் உலகம் முதல்வனாதலும், முதல்வன் உலகமாதலும் இல்லை. எவ்வாறென்றால், உடம்போடு ஒன்றாய்க் கலந்து நிற்கும் உயிர் உடம்பாவதும், உடம்பு உயிராவதும் இல்லையன்றே, அதுபோல என அறிதல் வேண்டும். உலகில் நிலவும் உயிர்கட்கு, அறிவு விழைவு செயல் என்ற மூன்று இயல்புகள் உண்டு. அறிவு முதலிய இயல்புகள் வெளிப்படுதற்குரிய கருவியொடு கூடுமாயின், உயிர், அறிவதோ விழைவதோ செய்வதோ மேற்கொள்ளும். உயிரின் வேறாய உலகியற் பொருள்கட்கு அத்தகைய செயல் கிடையாது. அப்பொருள்கள் உயிர்ப்பொருட்டுச் செயற்படவேண்டி யிருப்பதால் முதல்வன்

அவற்றோடு ஒன்றாய்க் கலந்து நிற்கின்றான். அவ்வாறு நில்லானாயின், உலகியற் பொருள் ஒரு நெறிப்பட ஒழுகுதற்கு ஏது இல்லையாகும்; இக்கால விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கும் இடமில்லையாம்.

உலகியற் பொருளால் ஆகிய உடம்பின்கண் நிற்கும் உயிர் மலத் தடையிலிருந்து நீங்க வேண்டுமென்று, உலக வாழ்க்கையைத் தொடங்கும்; வாழ்க்கையில், அறிவனவற்றை அறியவும் விழையவும் செய்யவும் இறைவன் உடனிருந்து துணை செய்கின்றான். உடம்போடு ஒன்றாயும், உயிரின் வேறாயும், இரண்டினையும் விட்டு நீங்காமலும், இருப்பதால், அவ்வாறு இருக்கும் முதல்வனது இருப்பு உடனாதல் எனப்படுகிறது; இரண்டாம் சூத்திரம், **அவையே தானேயாய்** என்று உணர்த்துகிறது. உலகிற்கு அந்தம் செய்யும் ஆதியாகிய முதல்வன் அந்தமும் ஆதியுமாகும்போது வேறாய் நிற்பதும், உயிரில் பொருளாகிய உலகியற் பொருள்களோடு ஒன்றாய் நிற்பதும், உயிர்களோடு உடனாய் நிற்பதும் உணர்த்த வந்த **திருஞான சம்பந்தப் பெருமான்,**

"ஈறாய்முதல் ஒன்றாய்இரு பெண்ணாண்குண மூன்றாய்
மாறாமறை நான்காய்வரு பூதம்மவை ஐந்தாய்
ஆறார்சுவை ஏழோசையொ டெட்டுத்திசை தானாய்
வேறாய்உட னானான்இடம் வீழிம்மிழ லையே *"

என்று அருளிச் செய்துள்ளார். வேறாய் நின்று அந்தமும் ஆதியுமாம் திறத்தை, "வேறாய் ஈறாய் முதலாய்" என்றும், ஒன்றாய் நின்று உலகியற் பொருள்களை இயக்கும் திறத்தை, "ஒன்றாய் இருபெண்ணாணாய், குணமூன்றாய், மறைநான்காய், பூதமவையைந்தாய், ஆறார் சுவையாய், ஏழோசையாய், எட்டுத்திசை தானாய்" என்றும், உயிர்களோடு ஒன்றாகாமலும் வேறாகாமலும் உடனிருந்து கண்டும் காட்டியும் உதவியருளும் முதல்வன் திறத்தை "உடனானான்" என்றும் இத்திருப்பாட்டில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிச்செய்கின்றார். இவ்வாறு இறைவனது மூவகை நிலையினையும் திருவருளால் உணர்ந்து

* திருவீழிமிழலை: முதல் திருமுறை, பண் - நட்டபாடை—2.

ஒருங்கே எடுத்து ஓதிய நூல் **வடமொழியிலோ வேறு மொழிகளிலோ** இதுகாறும் காணப்படவில்லை. இக் கருத்துக்களை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான், ஆசிரியர், புலவர் பெருமக்களால் "**அந்தம் ஆதி**" எனப் புகழ்ந் தோதப்பெற்ற முதல்வன், "**அவையே தானேயாய் நிற்கும்**" என்று இச்சூத்திரத்தின் எடுத்த எடுப்பிலேயே இயம்பி யருளுகின்றார்.

உலகில் நிலவும் உயிர்கள் ஒவ்வொன்றும் மனத்தால் நினைத்தலும் வாயாற் சொல்லுதலும் உடம்பால் செயல் செய்தலும் செய்கின்றன. இவை யாவும் **வினை**யென்றே கூறப்படும். இவ்வினைகள், இன்பம் விளையுமாயின் நல்வினையும், துன்பம் விளையுமாயின் தீவினையும் என இருவகைப் பெயர் பெறும். இவ்வினையும் வினைப்பயனும் உயிர்போல அறிவில்லாதன வாதலால், அவை தம்மைச் செய்த உயிரைத் தாமேசென்று சேரா; வினையையும் வினைப்பயன்களையும் கூட்டுவிப்பது முதல்வன் செயல். வினைக்குரிய பயனையும், பயனை உயிர்கள் நுகர்தற்குரிய உடல் கருவிகளையும் முதல்வன் தன் ஆணையாகிய சிற்சத்தியால் தோற்றுவிப்பன். அவ்வாணை, உயிர்களின் வினை நுகர்ச்சிக்கேற்ப உடல் கருவி முதலியவற்றைக் கூட்டுவதும் நீக்குவதும் செய்யும். கூட்டுங்கால் **பிறப்பும்**, நீக்குங்கால் **இறப்பும்** உண்டாகின்றன. ஆனதுபற்றியே, உயிர்கள் **ஆணையின் இருவினையின் போக்குவரவு புரிய** என்று ஆசிரியர் உரைத்தருளுகின்றார். **போக்கு**, இறப்பு; **வரவு**, பிறப்பு.

இவ்விரண்டு சூத்திரங்களாலும், உலகிற்கு முதல்வன் **இறைவன்** என்றும், முதற்காரணம் **மாயை** யென்றும், துணைக் காரணம் **ஆணையாகிய அருட்சத்தி** யென்றும், உலகப் படைப்புக்குக் காரணம் உயிர்களிடத்திலுள்ள **மலம்** என்றும், உலக வாழ்வின்கண் உயிர்கள் **வினை** செய்கின்றன என்றும் கண்டோம். இவ்வகையால், இறைவன், உயிர், உலகு என்ற மூன்றும், மலம், மாயை, வினை என்ற மூன்றும் அறிகின்றோம். மலம் முதலிய மூன்றையும் **பாசம்** என்றும், இவற்றோடு தொடக்குறும் உயிரைப் **பசு** என்றும், இறைவனைப் **பதி** என்றும் கூறுவது வழக்கம். இவற்றை உணர்த்தவே,

“அவையே தானே யாய்இரு வினையின்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே”

என அறிவுறுத்துகின்றார்.

3. உயிரென்பது ஒன்று உண்டென்பதை மூன்றும் சூத்திரத்தால் வற்புறுத்துகின்றார். உயிர்க்கு ஆன்மா என்ற பெயரை வேதாந்த நூல்களாகிய உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. நம் நாட்டில் சமய நெறியில் நின்ற அறிஞருள் சிலர் ஆன்மா என ஒன்று கிடையாது என்றனர்; சிலர் உடம்பே ஆன்மா என்றனர்; சிலர் இந்திரியங்களையே ஆன்மா என்றனர்; கனவின்கண் காணப்படும் சூக்கும உடம்பையே சிலர் ஆன்மா என்றனர்; பிராணவாயுவையே ஆன்மா என்றனர் சிலர். இவ்வாறு சுத்த பிரமமே ஆன்மா என்றும், எல்லாக் கருவி களும் கூடிய **கூட்டமே** ஆன்மா என்றும் சிலர் கூறி வந்தனர். அவர்களை முறையாக எடுத்து மறுத்து அவர் கூறுவனவற்றின் வேருக ஆன்மா என்று ஒன்று உளது என ஆசிரியர் நிலைநாட்டு வாராயினர்.

உடம்பை நோக்கி, உடல், பொறி, மனம் முதலிய கூறு களாகப் பகுத்து ஒவ்வொன்றையும் உயிரல்லவெனக் கழித்து ஒன்றும் ஆன்மா அன்று என்று கண்டு ஆன்மா என ஒன்று இல்லையென்பாரைப் பார்த்து, இவ்வாறு கூறிட்டு நோக்கி ஆன்மா இல்லையென எண்ணிக் கூறுவது யாதோ அதுவே ஆன்மா என்று சொல்லலுற்று, **“இலது என்றலின் ஆன்மா உளது”** என்றார். உடலே ஆன்மா என்பாரை நோக்கி, “நீங்கள் இது எனது உடல் என்கிறீர்களல்லவா? எனது என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாய் உள்ளது யாது?” என்று கேட்டு, உடலின் வேருக எனது என்றும் சொற்குப் பொருளாய் இருப் பதுவே ஆன்மா; அதற்கு உடைமையாகிய உடம்பு ஆன்மா அன்று என்று தெருட்டுதற்கு, **“எனது உடல் என்றலின் ஆன்மா உளது”** என்றார். கண் முதலிய இந்திரியங்கள் பொருள்களைப் பார்த்தல் முதலிய அறிவுச் செயலைச் செய்வதால் அவ்விந்தி ரியமே ஆன்மா என்பவர்களைக் கண்டு, கண் முதலிய பொறிகள்

தத்தமக்குரிய ஒளி முதலியவற்றைக் கண்டறியுமேயன்றி, கண் ஓசையையும் காது ஒளியையும் இவ்வாறே பிற பிறவற்றையும் அறியா; இவையே ஆன்மாவாயின், ஒன்றே எல்லாவற்றையும் அறியவேண்டும். அவ்வாறு அறியாமையால் இந்திரியம் ஆன்மா ஆகாது என்பாராய், "**ஐம்புலன் அறிதலின் ஆன்மா உளது**" என்றார்.

இனி, சூக்கும வுடம்பே ஆன்மா என்பாரை நோக்கிக் கனவின்கண் சூக்கும வுடம்பு காணும் காட்சியை நனவின்கண் தூலவுடம்பு கண்டதாகக் கூறுவதால், அதற்கு வேறாக ஒன்று நின்று காண்கிறதென்பது பெறப்படும். அவ்வொன்றே ஆன்மா என அறிக என்பாராய், "**ஒடுக்கம் அறிதலின் ஆன்மா உளது**" என்றார். பிராணவாயுவே ஆன்மாவாயின், அஃது நனவுக் காலத்தில் நுகரும் இன்பத் துன்பங்களை உறங்குங் காலத்திலும் பிராணவாயுவின் இயக்கம் இருப்பதால் நுகர்தல் வேண்டும்; அவ்வாறு நுகர்ச்சி இல்லாமையால் பிராணவாயு ஆன்மா அன்றாம். ஆகவே அதனின் வேறாக ஆன்மா உளது என்பார், "**கண்படில் உண்டி வினை இன்மையின் ஆன்மா உளது**" என்றார். **உண்டி** யென்றது இன்பத் துன்பங்களை நுகர்வது.

இனி, சுத்த பிரமமே ஆன்மா என்பவர்களைப் பார்த்து, **பிரமம்** என்பது, எல்லாவற்றையும் ஒருவர் அறிவிக்க அறியாமல் ஒருங்கே ஒரு குறையுமில்லாமல் தானே அறியும் **சைதன்னியம்** என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆன்மாவோ, தானே எதையும் அறியமாட்டாது, அறிந்தோர் அறிவிக்க அறியும் சிறுமையுடையது; ஆகவே, பிரமமே ஆன்மா என்பது பொருந்தாதென்பாராய், "**உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மா உளது**" என்றார்.

இனி, பொறி முதலிய எல்லாவற்றின் கூட்டமே ஆன்மாவென்பார்க்கு, பொறி முதலிய எல்லாம் ஒரு பாவையிடத்தும் கூடியுள்ளன; ஒரு பிணத்தினிடத்தும் உடம்புக்குரிய கூறுகள் எல்லாம் கூடி யிருக்கின்றன. எனினும் ஆன்மாவுக்குரிய அறிவு விழைவு செயல்கள் இல்லை. ஆகவே அக்கூட்டத்தின் வேறாக ஆன்மா ஒன்று இவ்வுடம்பினுள் உளது என்று கூறுகின்றார். பொறி முதலிய கருவிகளின் கூட்டமாகிய உடம்புக்கு முதற்

காரணம் மாயை; அம்மாயை ஆன்மா அன்று; அந்த ஆன்மாவுக்கு இந்த மாயா காரியமான உடம்பு இடமாகும்; அவ்வுடம்பின் செயல் கொண்டு, அதனுள் ஆன்மா இருப்பது உணரப்படுகிறது என்பதை விளக்குதற்கு, **“மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா உளது”** என்றார். **மாயா இயந்திர தனு** —மாயையிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயந்திரம் போன்ற உடம்பு. இக்கருத்துக்களையே,

> **“உளதுஇலது என்றலின் எனதுடல் என்றலின்**
> **ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலின் கண்படில்**
> **உண்டிவினை இன்மையின் உணர்த்த உணர்தலின்**
> **மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா”**

என்று கூறுகின்றார்.

4. மூன்றும் சூத்திரத்தில் ஆசிரியர், காணப்படாத உயிரை உண்டு என்பதற்காகக் காணப்படும் நமது உடம்பையே ஆராய்ந்து காட்டினார். நம் உடம்பில் அறி கருவி, செயற் கருவி என இருவகைக் கருவிகள் உள்ளன. அறி கருவியை ஞானேந்திரியம் என்றும், செயற் கருவியைக் கன்மேந்திரியம் என்றும் வடமொழியிற் கூறுவர். அவற்றுள் ஞானேந்திரியம், மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என ஐந்தாகும். கன்மேந்திரியம், வாய் கால் கை பாயு உபத்தம் என ஐந்தாம். மெய் முதலிய அறி கருவிகளால் உலகியலை அறிவதாகிய செயலைச் செய்கின்றோம்; வாய் முதலிய செயற் கருவிகளால் பேசுதல், நடத்தல் முதலிய செயல்களைச் செய்கின்றோம். இக்கருவிகட்கு வேறாக, மனம் சித்தம் அகங்காரம் புத்தி யென நான்கு உட்கருவிகள் நம் உடம்பில் உண்டு. மனம் சித்தம் முதலியவற்றை அந்தக்கரணம் என அறிவு நூல்கள் கூறும். உடம்பு பருப்பொருளாய்க் கண்ணுக்குத் தெரியக்கூடியது; உயிர் கண்ணுக்குத் தெரியாத அருவப் பொருள். 'உடம்பின் எல்லையை நீங்காமல் அதனுள்ளே அறிவாய் உடம்பின் பல வேறு கூறுகளையும் இயக்கும் இயக்கப் பொருளாய் உயிர் இருக்கிறது. உடம்பின் எல்லையை உருமண்டலம் என்றும், அறிவுருவாய் நிலவும் உயிரெல்லையை அறிவு மண்டலம் என்றும் அறிஞர்

கூறுவர். அறிகருவிகளும் செயற் கருவிகளும் உருமண்டலத்தில் இருப்பவை. உட்கருவிகளான அந்தக்கரணங்கள் அறிவு மண்டலத்தில் இருக்கின்றன. உரு மண்டலத்தை உருவுடம்பு என்றும், அதற்குள் இருப்பது அந்தக்கரணங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட அருவுடம்பு என்றும், நம்முடைய நூல்கள் குறிக்கும். ஆங்கிலம் ஜெர்மனி முதலிய மொழிகளைப் பேசும் மேனாட்டார் லத்தீன் மொழியால் தம்முடைய ஆராய்ச்சியிற் கண்ட பொருள்களுக்குப் பெயரிட்டு வழங்குவதுபோல நம் நாட்டார் வடமொழியால் ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், அந்தக்கரணம் எனப் பெயரிட்டு வழங்குவர். ஆகவே, இவை வட சொல்லால் குறிக்கப்படுவதுபற்றி வடநூலாருக்குத்தான் இந்த ஞானேந்திரிய முதலியன வுண்டு; தமிழர்கட்கு இல்லையென்று கூறிப் பிணங்குவது பெருந்தன்மையாகாது. இவ்வாறே இந்நூலில் ஆங்காங்குக் காணப்படும் வடசொற்கள் ஆட்சி காரணமாக மேற்கொண்டவையெனக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, மூன்றும் சூத்திரத்தில் இந்திரியங்கள் ஆன்மா ஆகா என்பது கண்ட சமயவாதிகளிற்சிலர், அந்தக்கரணமே ஆன்மா என்று கூறினர். அந்தக்கரணம் ஆன்மாவின் செயலுக்குக் கருவியாகுமே தவிர ஆன்மாவாகாது என்பாராய், **“அந்தக் கரணம் அவற்றின் ஒன்றன்று ஆன்மா”** என்று ஆசிரியர் நான்காம் சூத்திரத்தில் கூறுகின்றார். கண் முதலிய கருவிகளின் வாயிலாகக் காணப்படுவதைப் பற்றுவது மனம்; அதனை இன்னதெனச் சிந்திப்பது சித்தம்; சிந்தனையின்கண் இதுதானெனத் துணிவேனென எழுவது அகங்காரம்; துணிந்து தன்கண் கொள்வது புத்தி. இவற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு ஆன்மா அறிவுப்பொருளை அறிந்துகொள்ளும். இவ்வகையில் மனம் முதலிய நான்கும் ஆன்மாவாகிய அரசனுக்கு அமைச்சர் போல நின்று அறிவுத்துணை செய்கின்றன. இக்கருவிகள் ஆன்மாவோடு கூடி அதற்கு அமைச்சுத் தொழில் செய்யும் என்பது விளங்கவே, ஆசிரியர், **“அவை சந்தித்து நின்று அமைச்சரசு ஏய்ப்ப”** என்று கூறியருளுகின்றார்.

முன்பு கண்ட உரு மண்டலமும் அறிவு மண்டலமுமாகிய இரண்டையும் ஒன்றுபடக்கி **ஆன்மதத்துவம்** என்று நம் சமய

நூல்கள் கூறுகின்றன. இதனின் வேருக இருவகைத் தத்துவங்கள் உண்டு: அவை, வித்தியா தத்துவம் சிவ தத்துவம் எனப்படும். **வித்தியா தத்துவம்** (Spiritual Sphere) நுண்ணுடம்புக்கு உள்ளாய் உயிரைச் சூழ்ந்து நிற்பது. **சிவதத்துவம்** உயிர்க்கு மேலாய்த் திருவருள் தோய்தற்கு வாயிலாய் (Medium) இருப்பது. இறைவனுடைய அருட்சத்தி சிவ தத்துவத்தின் வாயிலாக ஆன்மாவின் அறிவு, விழைவு, செயல் என்ற மூவகையான ஆற்றல்களேயும் கிளரச் செய்யும்; சிவ தத்துவத்தின் வாயிலாக வரும் அவ்வருட் சத்தியே ஆன்ம தத்துவத்தையும் வித்தியா தத்துவத்தையும் தொழிற்படுத்துகிறது. வித்தியா தத்துவத்தால் உயிரினுடைய அறிவு முதலிய ஆற்றல்கள் எழுந்து அறிதற்கும் விழைதற்கும் செய்தற்கும் முற்படுகின்றன. அப்போது ஆன்ம தத்துவம் அறிதல் முதலிய செயல்களே நிகழ்விக்கின்றது. ஆன்மாவாகிய உயிரைச் சூழ்ந்து ஆன்ம தத்துவமும் அதற்குள் வித்தியா தத்துவமும் அதற்குள்ளாக ஆன்மாவும் இருக்கின்றன. இதுபற்றியே ஆன்ம தத்துவத்து இந்திரியங்களேப் **புறக்கரணம்** என்றும்; மன முதலியன அவற்றிற்குள்ளாக இருப்பதுபற்றி அகக்கரணமாகிய **அந்தக்கரணம்** என்றும், அவற்றிற்கும் உள்ளேயிருக்கின்ற வித்தியா தத்துவத்தை **உள்ளந்தக்கரணம்** என்றும், அவற்றிற்கும் உள்ளால் இருக்கிற ஆன்மாவை **உள்ளம்** என்றும் சான்றேர் வழங்குகின்றனர். "ஓர்த்துஉள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலேயாப். பேர்த்துஉள்ள வேண்டா பிறப்பு" என்ற (357) திருக்குறளில் திருவள்ளுவர் ஆன்மாவை உள்ளம் என வழங்குவதை இங்கே நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

இவ்வான்ம வித்தியா தத்துவங்களுக்கு உள்ளே இருக்கும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு முதலிய மூவகை ஆற்றலும் இயல்பாகவே உண்டென்றுலும், முதற் சூத்திரத்தில் காட்டப்பட்ட மலத்தால் மறைப்புண்டு கிடக்கின்றன. அம்மலம் செம்பில் களிம்பு போல இயல்பாய் ஆன்மாவில் அநாதி தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் அது **சகசமலம்** என்று கூறப்படும் இச் சகசமலத்தால் மறைப்புண்டு இருப்பது விளங்க, ஆசிரியர், "**ஆன்மா சகசமலத்து உணராது**" என்றூர். சகசம், இயற்கை. மலத்தால்

மறைப்புண்டு ஆற்றல் சுருங்கியிருக்கும் ஆன்மா, அவ்வாற்றலைச் செலுத்தி நினைவன நினைந்து செய்வன செய்து ஒழுகுதற்கு இத்தத்துவங்கள் கருவியாய் இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்றன. இவை ஓர் அரசனுக்கு அமைச்சரும் பிற அரசியல் வினையாளரும் போல ஆன்மாவுக்கு அமைந்துள்ளன என்பது பற்றியே "**அமைச்சரசு ஏய்ப்ப**" என்றார்.

இனி, நம்முடம்பு, உருவுடம்பு (தூலவுடம்பு), அருவுடம்பு (சூக்கும உடம்பு), கருவுடம்பு (புரியட்டக வுடம்பு), நுண்ணுடம்பு (கஞ்சுக வுடம்பு), காரண வுடம்பு என ஐந்து வகையாக இத்தத்துவங்களைக்கொண்டு பகுத்துக் காணப்படுகிறது. இவை நம்முடம்பினுள் ஒன்றிற்கொன்று நுட்பமாய் அமைந்துள்ளன. உருவுடம்பு தொழிற்படுங்கால் உயிர் புருவ நடுவில் நிற்கும் என்றும், சூக்கும உடம்புக்குச் செல்லுங்கால் கழுத்திலும், புரியட்டக வுடம்புக்குட் செல்லுங்கால் இதயத்திலும், கஞ்சுக வுடம்பில் உந்தியிலும், காரண வுடம்போடு நிற்கையில் உந்தியின்கீழ் மூலாதாரத்திலும் நிற்கும்; புருவ நடு முதலிய இடங்கள் உயிருக்கு உணர்வெல்லையாகும். புருவ நடுவில் நிற்கும் நிலை சாக்கிரம் (கனவு) என்றும், கழுத்தில் நிற்கும் நிலை சொப்பனம் (கனவு) என்றும், இதயத்தில் நிற்கும் நிலை சுழுத்தி (துயில்) என்றும், உந்தியில் நிற்கும் நிலை துரியம் (உறக்கம்) என்றும், மூலாதாரத்தில் நிற்கும் நிலை அதீதம் (பேருறக்கம்) என்றும் நூல்களிற் கூறப்படுகின்றன. புருவ நடுவிலிருந்து மூலாதாரம் வரையில் இத் தத்துவக் கருவிகளை விட்டுப் படிப்படியாக நீங்கிக் கீழே செல்லுவதும், பின்பு படிப்படியாக மேலேறிப் புருவ நடுவுக்கு வருவதும், வரும்போது ஆங்காங்கு விட்ட கருவிகளோடு கூடுவதும் உயிருக்கு உடம்பில் உண்டாகும் இயக்கமாகும். மேலே கூறிய ஐவகை நிலைகளும் அவத்தை எனப்படும். இதுபற்றியே "**ஆன்மா அஞ்சவத்தைத்து**" என்று கூறியருளினர். இதனை நான்காம் சூத்திரம்,

"அந்தக் கரணம் அவற்றின் ஒன்றன்று அவை
சந்தித்தது ஆன்மாச் சகசமலத் துணராது
அமைச்சரசு ஏய்ப்ப நின்று அஞ்சவத் தைத்தே"

என்று இயம்புகிறது. இவ்வவத்தையில், கீழ் நோக்கிச் செல்லும் அவத்தை (இயக்க நிலை) கீழாலவத்தை யெனவும், மூலாதாரத்திலிருந்து மேல்நோக்கி வரும் அவத்தை மேலால வத்தை யெனவும் வழங்கும்.

இச் சூத்திரத்தால் ஆன்மாவுக்கு ஐந்தவத்தைப் படுவது இலக்கணம் என்பது பெறப்படுவது கொண்டு அமைந்துவிட லாகாது அந்தக்கரணங்களே அறிதல் என்ற தொழிலைச் செய்வதால் அவற்றையே உயிரென்றல் அமையும் என்பவர் எவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை மறவாது கடைப் பிடித்தல் வேண்டும். இந்தக்காலத்தில் நிலவும் மேனாட்டு உள நூல்களைக் காணுமிடத்து அந்தக்கரணமே ஆன்மாவாம் என்ற கூற்று வலியுறுவதுபோலத் தோன்றும். உயிர் அவத் தைப்படுவதென்பது அறிகருவிகளோடு கூடுவதும் கூடாது நீங்குவதுமாகிய நிலையை எய்துவதென்று கண்டோம். உயிர் அந்தக்கரணங்களோடு கூடிய வழி அறிவு விளக்க முண்டா கிறது; கூடாவழி அறிவினது விளக்கம் குறைகிறது. அந்தக் கரணங்களே அறிதல் என்னும் செயலை யுடையவாயின், ஆன்மா அடையும் அவத்தை வேறுபாட்டுக் கேற்ப அறிவு விளக்கத்தில் மிகுவதும் குறைவதும் உண்டாதற்குக் காரண மில்லை. ஆன்மா கீழும் மேலுமாக அவத்தை யெய்துங்கால், நின்றாங்கு நிற்கும் கருவிகள், உயிர் வந்து தோயும்போது விளங்குவதும் நீங்கும்போது விளக்கம் குன்றுவதும் நிகழ்கின் றன. இதனால் அறிவாகிய ஒளியும் செயலும் ஆன்மாவுக்கே உரியவாய் இருப்பது தெளிவாகிறது. ஆதலால்தான் **ஆன்மா அந்தக் கரணங்களாகிய அவற்றின் ஒன்றன்று** என்பது வற்புறுத்தப் படுகிறது.

5. அந்தக்கரணங்களின் வேறாய்ச் சகசமலத்தால் உணர்வு மறைக்கப்பட்டு உடல் கருவிகளோடு கூடி நிற்கும் எனப்பட்ட ஆன்மா கீழும் மேலுமாக ஐவகை யவத்தை எய்துவானேன்? அவத்தை எய்துங்கால், கருவிகளோடு கூடி அறிவு விளக்கம் பெறுவதும் அவற்றோடு கூடாத வழி அறிவு ஒடுங்குதலும் எற்றுக்கு? என்று சில ஐயங்கள் நம் நினைவில் எழுகின்றன.

இந்த ஐயங்களை எண்ணி ஆராய்ந்தோர், ஓர் உண்மையைக் கண்டனர்: உலகிடைத் தோன்றும் பொருள்கள் அனைத்தும் இயங்கியவண்ணம் இருக்கின்றன. பருப்பொருளின் இயக்கம் நமக்குத் தெரிகிறது: நுண்பொருளின் இயக்கம் புலனாவதில்லை. புலனாகாமை கொண்டு அவற்றின்கண் இயக்கம் இல்லையென்று கூறமுடியாது; அதனைச் சில விஞ்ஞானிகள் நுண்ணிய கருவி களால் காட்டியுமிருக்கின்றனர். இதனால் எல்லாப் பொரு ளிடத்தும் இயக்கம் உண்டு என்பது தெளிவாகியிருக்கிறது. உயிர்ப் பொருளிலும் இவ்வியக்கம் காணப்படுகிறது. எந்த இயக்கமும் தானே உண்டாகாது என்பது பொது உண்மை. இயக்கமெல்லாம் காரியமாதலால், அதற்குக் காரணமாய் இயக்குவது ஒன்று உண்டு. அவ்வாறே உயிரை இயக்குவதும் ஒன்று உண்டு. அஃது இறைவனது **திருவருள்** என்று அறிஞர் கண்டுள்ளனர். இத் திருவருள், கருவிகளோடு கூடி அவை வேறு தான்வேறு என நினையாது அவையே தான் என மயங் கும் ஆன்மாவை, மேலும் கீழும் இயக்கியும், கருவிகளிற் பிரித் தும் கூட்டியும் உண்மையறிவு பெற உதவுகிறது.

இவ்வாறு தனக்குத் தோன்றாத் துணையாய் உடனிருந்து உதவிபுரியும் முதல்வனது அருளை ஆன்மா உணர்வதில்லை; அவனது அருளையின்றித் தான் ஒன்றும் செய்து கொள்ள முடியாத ஏழை என்பதையும் அஃது எண்ணுவதில்லை. சுருங் கச் சொல்லுவோமாயின், உயிர் தன்னையும் அறிவதில்லை; தனக்குத் தோன்றாத் துணையாய் உடனின்றுதவும் திருவருள் முதல்வனையும் அறிவதில்லை. ஆன்மாவுக்கு மெய் வாய் முதலிய அறிகருவிகள் உள்ளன. அவை தத்தமக்கு உரிய பொருள் களைக் கண்டு அறுதியிட்டு உயிர்க்கு உணர்த்துகின்றன; ஆனால் அவை தம்மையே அறிவதில்லை; பொருளைக் காணு மாறும் ஓசையைக் கேட்குமாறும் செலுத்தும் உயிரையேனும் அக்கண் முதலிய கருவிகள் அறிகின்றனவோ எனின் அதுவும் கிடையாது. அதுபோலவே உயிர்கள் தம்மையோ தமக்குத் தோன்றாத் துணையாய் நின்று உதவும் திருவருளையோ அறியாவாகின்றன. இதனை ஆசிரியர், "**விளம்பிய வுள்ளத்து**

மெய் வாய் கண் மூக்கு அளந்தறிந்து அறியா; ஆங்கு அவை போலத் தாம் தம் உணர்வின் தமி அருள்" என்று உரைக்கின்றார். உள்ளம் என்றது, ஆன்ம வித்தியா தத்துவங்கட்கு உள்ளே அருவாய் ஆற்றல் வடிவாய் இருக்கும் ஆன்மாவை என அறிக.

தம்மால் அறியப்படாத முதல்வனது திருவருளால் உயிர்கள் அறிவு விழைவு செயல்வகைகளில் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன எனின், காந்தத்தின் முன்னே நிற்கும் இரும்பு எங்ஙனம் அசைகிறதோ அங்ஙனமே முதல்வன் திருவருளின்முன் உயிர்கள் அறிவது விழைவது முதலிய செயல்களைச் செய்கின்றன. இரும்பு அசைவதும் காந்தம் அசையாது இருப்பதும் போல, திருவருளின்முன் உயிர்கள் அறிவது முதலியன செய்ய முதல்வன் ஒரு விகாரமும் இல்லாமல் இருப்பான். இக்கருத்து விளங்க ஆசிரியர், **"காந்தம் கண்ட பசாசத் தவையே"** என்றார். **பசாசம்**— இரும்பு. இதனை,

> **"விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்கு**
> **அளந்தறிந்து அறியா ஆங்கவை போலத்**
> **தாந்தம் உணர்வின் தமியருள்,**
> **காந்தம் கண்ட பசாசத் தவையே"**

என்று ஐந்தாம் சூத்திரம் கூறுகிறது.

மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்ற கருவிகள் ஆன்மாவின் துணையால் பொருள்களை அறிகின்றன; அவ்வாறு அறிந்தும், அறிகின்ற தம்மையும் தம்மை அறியச்செய்யும் ஆன்மாவையும் அறிவதில்லை; அவற்றைப் போலவே ஆன்மாக்களும் திருவருள் துணையால் செய்வன செய்து, செய்வினையின் பயனை நுகர்கின்றன. அவ்வாறு நுகர்ந்தும், நுகர்கின்ற தம்மையும், தமக்குத் தோன்றாத் துணையாய் உடனின்று இயக்கும் முதல்வன் திருவருளையும் அறிவதில்லை! திருவருள் இயக்க இயங்கும் ஆன்மாவின் இயக்கம் காந்தத்தின் முன்பு நின்ற இரும்பு இயங்குவது போலும் இயக்கமாம். அப்படி இயங்கினும் சலியாத காந்தம் போல, முதல்வன் சலிப்பின்றி நிருவிகாரியாய் இருப்பன் என்பது இதனால் உணர்த்தப்படும் பொருள்.

6. கண் காது முதலியவற்றால் காணக்கூடிய பருப் பொருள்களையும் ஓசை முதலிய நுண் பொருள்களையும் காண் கின்றோம். இக்கருவிகளால் அறியப்படுவன அனைத்தும் உல கியற்பொருள்களேயாகும். இவற்றை மனத்தின்கண் வைத்துச் சிந்திப்பதால் பெறப்படும் உணர்வுப் பொருளும் உலகியற் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டன வாதலால் உலகியல் உணர்வுப்பொருள்களே.

முதற் சூத்திரத்திற் கண்டவாறு இவ்வுலகமே நிலைபேறில் லாததாகும். நிலையில்லாத பொருளை **அசத்து** என்றும், நிலை யுடைய பொருளைச் **சத்து** என்றும் கூறுவர். மெய்யைச் சத்தென்றும், பொய்யை அசத்தென்றும் கூறுவதுண்டு. இது பற்றியே "**காண்ப தெல்லாம் பொய்**" என்ற பழமொழியும் மக்களிடையே நிலவுகிறது. காண்பதென்பது, கண்ணாற் காண்பது, காதாற் கேட்பது, வாயாற் சுவைக்கப்படுவது முதலியவற்றைப் பொதுவாகக் குறிக்கும். இவ்வாறு கண் முதலிய அறிகருவிகளால் அறியப்படுவன வெல்லாம் உருவும் அருவுமாகிய உலகியற் பொருள்களேயாய் அசத்தாய் இருக் கின்றன. எவ்வகையாலும் அறியப்படாத பொருளே கிடை யாது. ஒரு பொருள் எவ்வாற்றாலும் அறியப்படாதென்றால், அப்படி ஒரு பொருளே இல்லை யென்பதே கருத்து. அவன், அவள், அது எனப் பகுத்துக் காணப்படும் உலகியற் பொருள் கள் உருவுடையனவாயினும் உருவில்லனவாயினும் எப்படியும் அவை அசத்தாகவே உள்ளன. முதல்வனாகிய பரம்பொருள் நம்முடைய அறிவால் அறியப்படுவானாயின், அறியப்படும் ஏனை உலகியற் பொருள் போல அசத்தாவான். எவ்வாற்றாலும் அறியப்படா தொழியுமாயின், பரம்பொருள் ஒன்று இல்லை யென்றே முடியும். ஆசிரியர் இக்கருத்தையே முதல்வனாகிய பரம்பொருள், "**உணர் உரு எனின் அசத்து; உணராது எனின் இன்மை**" என்று அருளினார். அஃதாவது இறைவன் நம் கருவிகளால் உணரப்படும் பொருள் எனின், அசத்தாவான்; உணரப்படான் எனின் அவன் என்றும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளாம்; அஃதாவது **சூனியம்** என்பதாம்.

பரம்பொருள் ஒன்று உண்டென்பது முதற் சூத்திரத்தால் துணியப்பட்டது. ஆகவே, அஃது உள்பொருளாகிய **சத்து** என்று கூறப்படும். காணப்படும் நம் உடம்பைக்கொண்டு காணப்படாத உயிராகிய **நாம்** உண்டென்பதை மூன்றும் சூத்திரத்தால் துணிந்துள்ளோம். உயிரும், பரம்பொருள் போல அனுதியே நின்று நிலவுவது; அறிவு விழைவு செயல் என்ற ஆற்றல்களை யுடையது; அதனுல் உயிரும் **சத்து** என்று கூறப்படும். பரம்பொருளாகிய சத்து, உயிராகிய சத்துப் பொருளால் ஒருவகையில் உணரப்படுவதும் ஒருவகையில் உணரப்படாமையும் உள்ள சத்தாகிறது; ஒருவாற்ருல் உணரப் படுவதால் அசத்தாவதும், உணரப்படாமையால் சூனியமா வதும் இல்லை. இதனை ஆசிரியர், "**இருதிறனல்லது சிவசத்தாம் என இரண்டு வகையின் உலகு இசைக்கும்**" என்று அருளுகின்ருர். **இருதிறன்**, அசத்தாவதும் சூனியமாவதுமாகிய இரண்டுதிறன்; **இரண்டு வகை**, ஒருவாற்ருல் உணரப்படுவதும் ஒருவாற்ருல் உணரப்படாமையுமாகிய இருவகை. உலகியலறிவும் உயிரறி வும் கொண்டு உணருமிடத்து முதல்வனுகிய பரம்பொருள் உணரப்படுவதில்லை யென்றும், அப்பரம்பொருளின் திருவருள் அறிவுகொண்டு நோக்கின் அப் பரம்பொருள் உணரப்படும் என்றும் மெய்யுணர்வால் பரம்பொருளைக் கண்டு இன்புற்ற சான்ருேர் கூறுகின்றனர். "**சொல் தெரியாப் பொருள் சோதிக்கப் பால் நின்ற சோதியான்**" என்று **திருஞானசம்பந்தரும்**, "காண்பா ரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" என்று **திருநாவுக்கரசரும்** கூறியருளுவதால் முதல்வனுகிய சிவபரம்பொருள் ஒருவாற்ருல் உணரப்படுவதும் உணரப்படாமையும், "அருளாலே மெய்ப் பொருளைக் காணும் விதியுடையேன்" என்று **காரைக்காலம்மை யாரும்**, "அவனருளே கண்ணுகக் காணினல்லால்" என்று **திருநாவுக்கரசரும்** கூறியருளுவதால், திருவருள் அறிவு ஒன்றே சிவபரம் பொருளைக் காண்டற்குத் துணையாம் என்பதும் சைவத் திருமுறைகளில் வற்புறுத்தப்படுகின்றன. இதுபற் றியே, "**இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் உலகு**" என்ருர். உலகு என்பது திருவருளே கண்ணுகக் கொண்டு இறைவனைக் கண்டு

இன்புற்ற உயர்ந்தோரைக் குறிக்கும். மேலே கூறிய சான்றேர்களை ஆசிரியர், உலகு என உயர்த்திக் கூறியுள்ளார்.

**"உணர்உரு அசத்து எனின் உணராது இன்மையின்
இருதிறன் அல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் உலகே"**

என்பது இக்கருத்தை யுணர்த்தும் சூத்திரம்.

இங்கே கூறிய உலகியலறிவு **பாசஞானம்** என்றும், உயிரறிவு **பசுஞானம்** என்றும், திருவருள் அறிவு **சிவஞானம்** (பதிஞானம்) என்றும் வழங்கும். உலகியலறிவு கல்வி கேள்விகளால் உண்டாகும் செயற்கை யறிவு; இது பாசஞானம். உயிரறிவு உண்மை யறிவெனப்படும் இயற்கையறிவு; இது பசுஞானம். பரம்பொருள் பசுபாச ஞானங்களால் அறியப்படாது. சிவ ஞானத்தால் அறியப்படுவது பற்றிச் **சிவசத்து** என்று ஆசிரிய ரால் குறிக்கப்படுகிறது.

இச் சூத்திரத்தால், சிவ பரம்பொருள் இயற்கையும் செயற்கையுமாகிய நம் அறிவெல்லையைக் கடந்து நிற்பினும், அதனுல் அருளப்படும் சிவஞானத்தால் ஆன்மாக்களாகிய நாம் அதனை அறிதல் கூடும் என்பது வற்புறுத்தப்பெறுவது காண்க.

7. இறைவன் உயிர் உலகு என்ற மூன்றனுள், இறைவனைச் சிவசத்து என்றும், உலகை அசத்தென்றும் முன்னைச் சூத்திரத்தால் அறிந்தோம். சத்தாகிய சிவம் அசத்தை நோக்குமாயின், அது நிலையின்றிப் போகும். மரத்தால் செய்யப்பட்ட யானை யொன்றை அது செய்யவல்ல ஒரு மரத்தச்சன் காண்பானுயின், அவனுக்குச் சத்தாகிய மரம் புலனுகுமே அன்றி அசத்தாகிய யானை வடிவம் புலப்படாது. அது போலவே, சத்தாகிய சிவத்தின் முன் அசத்தாகிய உலகம் நில்லாது மறைந்தொழியும். அசத்தாகிய உலகம் தன்னிலையில் அறியும் அறிவு இல்லாதது; அதனுல் அது சத்தாகிய சிவத்தை அறியாது. இதனையே ஆசிரியர், **"சத்தின் எதிர் யாவையும் சூனியம்; ஆகலின், சத்து அறியாது; அசத்து இலது ஆகலின் அறியாது"** என்ருர். **யாவையும்** என்றது அசத்தாகிய -லகியற் பொருள்களை யாகும். அவை தோற்றுவிக்கத்

தோன்றி நின்று அழிவன வாதலால் அசத்தாகும். சத்தாகிய சிவத்தின் முன் காரியமாகிய அவை நில்லாது போவது கொண்டு **சூனியம்** என்று ஆசிரியர் கூறியருளுகின்றார். **அசத்து இலது** என்றது அசத்தாகிய உலகியற் பொருள் உயிரில்லாதது; அதனால் அறிவில்லாதது; ஆகவே, அதற்கு எதனையும் அறியும் திறம் இல்லை என்பதாம்.

இவ்வகையால், இறைவன் உலகு என்ற இரண்டும் சத்தும் அசத்துமாய் ஒன்றனை யொன்று அறியா என்பது காணும் நமக்கு, இவ்விரண்டின் வேறாகிய உயிர், சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய உலகத்தையும் அறியும் போலும் என்ற ஐயமுண்டாகிறது. அந்த ஐயத்தை நீக்கவே ஆசிரியர், இரண்டினையும் அறியவல்லது ஆன்மா என்பாராய், "**இருதிறன் அறிவுளது இரண்டலா ஆன்மா**" என்று ஏழாம் சூத்திரத்தால் கூறுகின்றார். **இருதிறன் அறிவுளது** என்பது, சத்தும் அசத்துமாகிய இரண்டினையும் அறியும் அறிவு உள்ளது என்றும், இரண்டினாலும் அறியும் அறிவுள்ளது என்றும், இரண்டினிடத்தும் நின்று அறியும் அறிவுள்ளது என்றும் பொருள் கொள்ளப் படும். சத்தாகிய சிவத்தால் அருளப்படும் சிவஞானத்தால் உயிர் அச்சிவத்தை அறியும் அறிவு பெறுகிறது; அசத்தாகிய கருவி கரணங்களைக் கொண்டே உலகியலறிவை அறியும் அறிவுடையதாகின்றது. அதனால் இருதிறனால் அறியும் அறிவுளது என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. சிவத்தின்கண் தோய்ந்து சிவமாய் நின்று சிவபோகத்தை அறிந்து நுகர் வதும், அசத்தாகிய உலகியலில் தோய்ந்து உலகப்பொருளாய் இயைந்து உலகியல் இன்பத்தை அறிந்து நுகர்வதும் செய்வ தால், உயிராகிய ஆன்மா இரண்டின்பாலும் அறியும் அறிவு உள்ளது என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இக்கருத்தெல் லாம் விளங்கவே,

> **"யாவையும் சூனியம் சத்தெதிர், ஆகலின்**
> **சத்தே அறியாது அசத்துஇலது அறியாது**
> **இருதிறன் அறிவுளது இரண்டலா ஆன்மா"**

என்று ஆசிரியர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

இதன்கண் சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய உலகத்தையும் வேறுபட வைத்தும், துணையாகக் கொண்டும், இடமாக நின்றும் அறியும் உயிராகிய ஆன்மா, சத்தாகிய சிவமும் அன்று; அசத்தாகிய உலகியற் பொருளும் அன்று என அறிகின்றோம். இதுபற்றியே ஆசிரியர், ஆன்மாவை **இரண்டலா ஆன்மா** என்று கூறியருளினர். சத்தன்றாயினும் சத்தோடியைந்து சத்தாகிய சிவத்தையும், அசத்தோடு கூடி அசத்தாய் நின்று அசத்தையும் அறியும் தன்மையுடையதாக இருப்பதால் இந்த ஆன்மாவைச் **சதசத்து** என்று சான்றோர் கூறுவாராயினர். "சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா, தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று, நித்தமாய்ச் **சதசத்தாகி** நின்றிடும்" என்று **அருணந்தி சிவனும்**, "சதசத்தாம் உயிர்" என்று **உமாபதி சிவனும்** விளக்கினர்.

8. சதசத்தெனப்படும் ஆன்மாக்களாகிய நாம் அசத்தாகிய உடம்போடு கூடி அசத்தாகிய உலகியலில் அழுந்தி உலகியல் வாழ்க்கையை நடத்துகின்றோம். இவ்வாழ்க்கையில் கண் காது முதலிய கருவிகளால் அறிவன அறிவதும், கை கால் வாய் முதலிய கருவிகளால் செய்வன செய்வதும் நம்முடைய செயல்களாகின்றன. இச்செயல்களில் ஈடுபடுங்கால் நமக்கு அறிவு விளக்கமுண்டாகிறது. அப்போது இன்பமும் உண்டாகிறது. ஆன்மா அந்த இன்பத்துக்கு அடிமையாகி, அந்த அசத்தாகிய கருவிகள் காட்டும் காட்சியையே விரும்பி அவை இயங்கும் நெறியிலேயே செல்லுகிறது. உலகியல் வாழ்க்கையோடு தொடர்புண்டானதால் விளையும் பயன் கிட்டாது போகிறது. ஆன்மா, தனக்கும் அசத்தாகிய உலகுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டியல்பை யெண்ணி, உலகு உடல் கருவிகளைக் கருவியாகக் கொண்டு பெறுதற்குரிய பயனை எய்தவேண்டும். அப்பயன் உண்மை அறிவால் உணரப்படும். அந்த அறிவையும் முதல்வன் உடனாய் நின்று உணர்த்தி வருகின்றான். இவ்வகையால், உண்மையறிவின் விளக்கத்தால், உடல் கருவி உலக வாழ்வுகளைப் பயன்கொண்டு வரும் ஆன்மாவுக்கு, மலத்தால் தடையுண்டிருக்கும் சிறுமை கெடத் தொடங்குகிறது அந்த நிலையில், உண்ணின்று தோன்றாத் துணையாய் உண்மை

அறிவைக் காட்டியருளும் முதல்வன், ஞானசிரியன் உருவில் ஆன்மாக்களின் எதிரில் வந்து உண்மை யறிவாகிய சிவ ஞானத்தை நல்குவன். மாணிக்கவாசகருக்குத் திருப்பெருந்துறை யில் குருந்த மரத்தின்கீழ் எழுந்தருளியதும், மெய்கண்ட தேவ ருக்குத் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் பரஞ்சோதி முனிவர் எழுந் தருளியதும் போல எழுந்தருளி வந்து சிவஞானத்தை உதவுவான்.

"வேந்தன் ஒருவனுடைய மகன் வேடர் கூட்டத்திற்பட்டு அவர் தருவனவற்றைப் பெற்று வளர்ந்துவந்தான். வளர்ந் தவன், தன்னை ஓர் அரசன் மகன் என்பதை மறந்து, வேடர் வயமே நின்று தன்னை அவ்வேடரின் வேறல்லன் என்றே நினைக்கலுற்றான். அவன் வளர்ச்சியைப் பார்த்துக்கொண்டே வந்த வேந்தன், அவனுக்குச் சொன்னால் கேட்டுத் தெளிந்து அச்சொல்வழி நிற்கக்கூடிய செவ்வி வருவது கண்டான். உடனே தானும் ஒரு வேடன் உருவில் அவனெதிரில் வந்து அவனோடு சொல்லாடி, "நீ வேடன் அல்லை; வேடர்களிடையே வளர்ந்து உன்னை இன்னானென அறியாது மறந்துவிட்டாய்; நீ ஒரு வேந்தனுடைய மகன்" என்று சொல்லித் தெருட்டினான். உடனே அவன், வேந்தன் இயல்புகளைக் கேட்டறிந்து வேந்த னுடைய பண்புகளை யெண்ணி வேந்தனாய் விளக்கமுற்றான்" என்பது போலும் வரலாற்றைச் சொல்லிச் சிவஞானம் உணர்த்தவரும் ஞானாசிரியன், ஆன்மாக்களாகிய நம்மைத் தெருட்டத் தொடங்குவன். "நான் மேலே சொன்ன அரசன் மகன் ஆன்மாவாகிய நீ; வேடர் கூட்டம் என்றது, உனக்குக் கருவிகளாக அமைந்த ஐம்புலன்களாகும்; அவ்வரசன் மகன் போலவே ஆன்மாவாகிய நீ உன்னை மறந்து அக்கருவிகளின் வயமே நின்று ஒழுகுகின்றாய்; நீ இவற்றின் வேறு: அறிவே உனக்கு உரு; உண்மையறி வின்பமாகிய சிவபோகத்தை நுகர் தற்கே நீ உரியை; சிவானந்த ஞான வடிவு கொண்டு சிவ பரம் பொருளின் திருவடி நீழலில் என்றும் பொன்றாத இன்பம் பெறுதல் வேண்டும்" என்று அறிவுறுத்துவன். இதனை ஆசிரியர், "ஐம்புல வேடரின் வளர்ந்து அயர்ந்தனை எனத் தம் முதல் குருவுமாய் உணர்த்த" என்று அருளுகின்றார். தம் முதல்

என்றது ஆன்மாக்களுக்கு முதல்வனாகிய இறைவனைக் குறிக்கும். குருவுமாய் என்றது, இதற்கு முன்னெல்லாம் உயிர்க்குயிராய் உடனிருந்து உள்ளே அறிவருளி வருவதே யன்றிக் **குருவாகவும்** வருகின்றான் என்பதைக் குறிக்கிறது. சொன்ன சொல்லைக் கேட்டு அச்சொல்வழி நிற்கக்கூடிய செவ்வி வரக் கண்டு வேந்தன் அறிவுறுத்தியதுபோல, ஆன்மாக்களாகிய நமக்கு ஞானவுரை கேட்டு அதன் வழியே நிற்கக்கூடிய தகுதி வரும்போதுதான் ஞானாசிரியன் வருவன். செய்யப்படும் தவத்தால்தான் ஆன்மாக்களுக்கு அத்தகுதியும் செவ்வியும் உண்டாகும். ஆதலால், "**தவத்தினில்** உணர்த்த" என ஆசிரியர் அறிவுறுத் தருளுகின்றார்.

அரச குமரனுக்கு வேடர் கூட்டத்தின் தொடர்பு, வேந்தன் சொல் கேட்டு வேந்தாகும் பண்பு பெறுதற்குக் கருவியாயிருந்து, அதனைப் பெறத் தலைப்பட்டதும் விடுபட்டது போல, ஆன்மா ஞானாசிரியனது ஞானவுரை கேட்டு ஞானநெறி யொழுகும் செவ்வி பெறுதற்கு உடல் கருவி முதலிய அசத்தின் தொடர்பு கருவியாகிறது. ஞானம் பெற்று ஞானநெறி நிற்கத் தலைப்படுங்கால் ஆன்மா அசத்தின் தொடர்பை விட்டுவிடுகிறது. "நிலையாத உலகியல்பு கண்டு நிலையா வாழ்க்கை யல்லேன்" என்று அறிந்து **திருநாவுக்கரசர்** அறத் துணிந்தது போல, ஆன்மா, உடல் கருவி உலகு முதலிய அசத்தின் வேறாதலால் அதனோடு உளதாகிய தொடர்பு அற்றொழுகுவதே அது செய்யத்தக்கது. "ஒன்றலா வுயிர் வாழ்க்கையை நினைந்திட்டு உடல் தளர்ந்து அருமாநிதி இயற்றி, என்றும் வாழலாம் எமக்கெனப் பேசும் இதுவும் பொய்" என்று **நம்பியாரூரர்** நினைந்து அசத்தின் தொடர்பை விட்டது போலவும், "எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண் என்றிவை நின்கணே வைத்து மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன்" என்று **மணிவாசகர்** கருதி யொழுகியது போலவும் ஒழுகுவதனால் அசத்தின் தொடர்பு விடும்.

ஆன்மாவுக்குச் **சதசத்து** என்ற பெயருண்டானது, சத்தோடும் அசத்தோடும் தொடர்புற்று நிற்கும் இயல்பினால்தான்.

சத்து அசத்து என்ற இரண்டி லொன்றைச் சார்ந்து நிற்பது உயிர்க்கு இயல்பேயன்றி, வேறே தனித்து நிற்கும் இயல்பு அதற்குக் கிடையாது. சதசத்தாகிய ஆன்மா அசத்தின் தொடர்பு விட்டவழி, சத்தாகிய சிவத்தையே சென்று சாரும். ஊசலாடும் ஒருவனுக்கு அதன் கயிறு அறுமாயின் அவன் தரையைச் சார்வதுபோல, ஆன்மா அசத்தின் தொடர்பு விட்டால் சத்தாகிய சிவத்தையே சாரும். சத்தாந்தன்மை யாலும் சித்தாந்தன்மை (அறிவுடையது என்னும் தன்மை) யாலும் ஆன்மாவுக்குச் சத்தாகிய சிவம் அந்நியமன்று; அத ஞல் ஆன்மா சிவத்தையே சென்று சாரும் என்பது தெளிவாம். ஆன்மாவுக்கு ஏனை உடல் கருவி முதலிய அசத்து அந்நியம். அசத்தைச் சார்ந்து அதுவதுவாய் இயைந்திருந்தபோதும், ஆன்மா அசத்தின் வேருக இரண்டுபட்டு நின்றதுபோலின்றி சத்தாகிய சிவத்தைச் சார்ந்து ஒன்றுகிறபோது அதன்கண் **ஒன்றி** உடனுய் நிற்கும். இதனை உணர்த்துவதற்கு ஆசிரியர், **"விட்டு அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே"** என்ருர். இதனை,

> **"ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்**
> **தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு**
> **அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே"**

என வருவது காண்க. அரன்கழல் சென்று சேர்ந்த திருஞான சம்பந்தரைச் **சேக்கிழார் பெருமான்,** "போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கு **ஒன்றி யுடனுஞர்"** என்றும், திருநாவுக்கரசரை, "நண்ண ரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி அண்ணலார் **சேவடிக்கீழ்** ஆண்ட அரசு **அமர்ந்திருந்தார்"** என்றும் கூறுவதனல் இது நன்கு தெளியப்படும். "சிவானந்த ஞானவடிவேயாகி" என் றது **ஒன்றுதல்;** "அமர்ந்திருந்தார்" என்றது உடனுதல். இவ் வாறு **ஒன்றி**யுடனுதல் என்பதையே வடசொல்லறிஞர், **அநந்நிய மாதல்** என்றும் **அத்துவிதமாய்க் கலத்தல்** என்றும் கூறுகின்றனர்.

9. ஆன்மாவாகிய உயிருக்கு இயற்கையும் செயற்கையு மாக இருவகையறிவு உண்டு. இயற்கையறிவு என்பது, உடல் கருவியாக உயிரிடத்துண்டாகும் அனுபவ அறிவு. செயற்கை யறிவென்பது கல்வி கேள்விகளினல் உண்டாகும் அறிவு. இயற்கை யறிவில்லாத விடத்துச் செயற்கையறிவு எத்துணை

வரினும் பயன்படாது. "வாய்த்துத் தனக்கு இயல்பாய் வந்த அறிவு இல்லார்க்குச் சாத்திரங்கள் என்ன செய்யும்" என்று சான்றோர்கள் கூறுவது காணலாம். இயற்கையறிவு உடற் கூற்றாலும் சூழ்நிலையாலும் குடிவரவாலும் உளதாவது; செயற்கை யறிவு கற்கப்படும் கல்வி வகையாலும் கேள்வி வகையாலும் உளதாவது. இயற்கையனுபவவறிவைப் **பசுஞான** மென்றும், செயற்கை யறிவைப் **பாசஞான** மென்றும் சைவ நூல்கள் கூறும். ஒருவன் பசுஞானத்தாற் கண்ட காட்சி களையே நூல் வடிவில் வைத்துவிடின், அது தன்னைப் பயிலும் பிறர்க்குப் பாசஞானமாகிவிடும். பாசஞானத்தால் பெறுவது பல அறிஞர்கள் கண்டுரைத்த பசுஞானத் தொகுதியே. வேதம் ஆகமம் முதலிய எல்லாவற்றாலும் உண்டாகும் அறிவு பாசஞானமே யாகும். உடலிலுள்ள பல கருவிகளின் வாயிலா கத் தொகுவது பசுஞானம்; பலருடைய பசுஞானக் காட்சிகளை ஒருங்கே தொகுத்து நல்குவது பாசஞானம். ஆகவே, பசுபாச ஞானங்கள் என்பவை **ஆன்மாக்கள் தம்முடைய உடல் கருவி உலகம் முதலியவற்றால் பெறும் அறிவு** என்பது துணியப்படும். இவ்வுடல் முதலிய கருவிகள் அசத்து; அசத்து எனவே அவற்றிற்கெனத் தனியே அறிவில்லை யென்பது விளங்கும். **அசத்து அறிவிலதாக லின், சத்தாகிய சிவத்தை அறியாது** என்று ஆசிரியர் முன்பே அருளிச்செய்துள்ளார். அதனால், அந்த அசத்துத்துணைசெய்ய வந்த பசுபாச ஞானங்கள் சிவத்தை அறிதற்குத் துணையாகா என்பது தெளிய விளங்குகிறது. இதுபற்றியே ஆசிரியர் "**ஊனக் கண் பாசம் உணராப் பதியை**" என்றார். **பாசம்** என்றது பாச ஞானம். **ஊனக்கண்** என்றது, அசத்தாகிய கண் முதலிய கருவி கொண்டு அறிய வரும் பசுஞானம். கண் முதலிய உடற் கருவி கள் அசத்தாகிய **ஊனம்** உடைய வாதலால், அவற்றால் பெறப் படும் ஞானம், **ஊனக்கண்** எனப்பட்டது. ஆனதுபற்றியே, அசத்தாகிய உடம்பு என்றற்குத் **திருஞானசம்பந்தர்**, "ஊன மாம் உடம்பு" என்றும், "ஊனத்திருள்" என்றும் அறிவுறுத்தி யுள்ளார். **கண்**ணென்றது அறிவு. பசுபாச ஞானங்களால் சிவபரம்பொருளைப் பார்க்க முடியாது. **பதி** என்றது சத்தாகிய சிவபரம்பொருளை என அறிதல் வேண்டும்.

பசுபாச ஞானங்களால் காணப்படாத முதல்வன் அவனது திருவருளே கண்ணுகக் காண்பார்க்குக் காட்சியளிப்பன். அதனாலன்றோ முதல்வனுக்குச் **சிவசத்து** என்பதும் ஒரு பெயராயிற்று. சத்தாதலால் உணரப்படாதெனவும், சிவசத்தாதலால் சிவஞானம் ஒன்றினாலே உணரப்படுமெனவும் முன்னே கூறியிருக்கின்றார். சிவஞானம் ஞானாசிரியரால் அருளப்படுகிறது. சிவஞானமே கண்ணாகக் கொண்டு புறக்கருவிகளைக் கொள்ளாமல் அகக்கருவியாகிய சிந்தையில் விளங்கும் அறிவின் கண்ணே ஆராய்தலே வேண்டுவது என்பதை நாம் தெளிகின்றோம். இது தெளியவே, ஆசிரியர் "**ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை, ஞானக் கண்ணினில் சிந்தை நாடி**" என்று அருளிச் செய்துள்ளார். ஊனக் கண்ணும் பாசமும் உணரமுடியாத பதியை ஞானக் கண் கொண்டு சிந்தையின்கண் நாடுக என்பது இதன் பொருள்; அஃதாவது பசுஞானத்தாலும் பாசஞானத்தாலும் உணர முடியாத இறைவனை அவனது திருவருளாகிய சிவஞானத்தால் சிந்தையின்கண் ஆராய்ந்து உணரவேண்டும் என்பது 'கூறுக' என்பதைக் 'கூறி' என்று சான்றோர் வழங்குவதுபோல, **நாடுக** என்பதை **நாடி** என்று வழங்குகின்றார். இக்கருத்தையே **அருணந்தி சிவனார்**, "பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே நேசமொடும் **உள்ளத்தே நாடி**" என்று கூறுகின்றார். இங்கே அவர் **நாடி** என்பதற்கு ஆராய்க என்று பொருள் கொள்ளாமல் **ஆராய்ந்து** என்றே கொள்ளுகின்றார். மற்று, **சிவஞான** முனிவரோ, 'நாடுக' என்றே பொருள் சொல்லுகின்றார். முனிவர் உரையே அறிஞர் அனைவராலும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஞானாசிரியன் திருவருள் ஞானத்தை நல்கப் பெற்றால், ஆன்மாவாகிய நம் அறிவுக்கு உடல் கருவி உலகுகளாகிய அசத்தின் தொடர்பு வேறுபட்டுத் தோன்றும். அதனால் அகக் கருவியாகிய சிந்தையின்கண் வேறுபட்ட அதன் தொடர்பு வந்தவாறும், அதனை நாமாகவே மயங்கி அவனால் பிணிப்புண்டு கிடக்குமாறும், நமக்கும் அவற்கும் தொடர்பொன்றும் இல்லாதவாறும் விளங்கும். அவ் விளக்கத்தால் ஆன்மாவாகிய நம்மையே அத்தொடர்பினின்றும் நீக்கி நிறுத்திக் காணத்

தொடங்குவோம். நம்மை அறிந்தாலன்றி நாம் நம்மை அத் தொடர்பினின்றும் நீக்க முடியாது. நம்மையே அறிய முயல்வோமாயின், அறிய நிற்கின்ற உடல் கருவி முதலிய அசத்தை நீக்குவது இனிது கைகூடும். இவ்வாறே நம்முடைய முன்னோர்களாகிய சான்றோர்கள் முயன்றிருக்கின்றார்கள். **பட்டினத்தடிகள்,**

"மேவிய புன்மயிர்த் தொகையோ, அம்மயிர்
பாவிய தோலின் பரப்போ, தோலிடைப்
புகவிட்டுப் பொதிந்த புண்ணோ, புண்ணிடை
ஊறும் உதிரப் புனலோ, கூறுசெய்து
இடையிடை நிற்கும் எலும்போ, எலும்பிடை
முடைகெழு மூளை விழுதோ, வழுவழுத்து
உள்ளிடை யொழுகும் வழும்போ, மெள்ளநின்று
ஊறும் புழுவின் ஒழுங்கோ, நீரிடை
வைத்த மலத்தின் குப்பையோ, வைத்துக்
கட்டிய நரம்பின் கயிறோ, உடம்பிற்குள்
பிரியா தொறுக்கும் பிணியோ, தெரியாது
இன்னது யான்என்று அறியேன், என்னை
எங்கும் தேடினன், யாதிலும் காணேன்............
திருவிடை மருத! பொருவிடைப் பாக!
மங்கை பங்க! கங்கை நாயக! நின்
தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்
மாயப் படலம் கீறித் தூய
ஞான நாட்டம் பெற்றபின் யானும்
நின்பெருந் தன்மையும் கண்டேன்; காண்டலும்
என்னையும் கண்டேன், பிறரையும் கண்டேன்;
நின்னிலை யனைத்தையும் கண்டேன்; என்னே!
நின்னைக் காணா மாந்தர்
தன்னையும் காணாத் தன்மையோரே"*

என்றும், "நானார் என்னுள்ளமார் ஞானங்களார் என்னை யாரறிவார், வானோர்பிரான் என்னை ஆண்டிலனேல்" என்று **மாணிக்கவாசகனாரும் ஞானக்கண்கொண்டு சிந்தையில் நாடியது** காணலாம்.

---

* திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை—13,

இவ்வண்ணம், உடல் கருவி முதலிய அசத்தை வேறு வைத்து ஆராயும்போது, கடுவெயிலில் பேய்த்தேர் (கானல்) தண்ணீர் போல் காட்சி தருவதுபோல, நம்மின் வேருகாது ஒன்ருய் நாமாகவே காட்சியளித்த அசத்துப் பேய்த்தேர்போல நீங்கி மறைந்தொழியும்; ஒழியவே, இறைவனது திருவருள் நிலேயமாகிய அவன் திருவடி நீழல் காட்சிப்படும்; ஆன்மாவும் அந்த நீழலேச் சென்று சேர்ந்துவிடும். இதனே ஆசிரியர் **"உராத்துனேத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத் தண்ணிழலாம் பதி"** என்று அறிவித்தருளுகின்ருர், **பட்டினத்தடிகளும்**, ''தூய ஞான நாட்டம் பெற்றபின் மாயப் படலம் கீறி நின் பெருந்தன்மையும் கண்டேன்'' என்று கூறுவது காண்க. பேய்த்தேரை ஆசிரியர் **உராத்துனேத் தேர்** என்று இயம்புகின்ருர். **உரா** என்பது ஊரா என்பதன் குறுக்கம். **துனே**, விரைவு. ஒருவராலும் ஊரப்படாது விரைந்து செல்லும் தேர் என்று பேய்த்தேர் குறிக்கப்படுகிறது. **குதிரை மலேயை** ஓடாக் குதிரை என்றும், வேங்கை மரத்தைப் பாயா வேங்கை என்றும் சான்ருேர் சொல்லழகு தோன்றக் கூறுவது வழக்கம். இதனே **வெளிப்படை** யென்னும் அணிவகை என்பர். இவ்வாறே பேய்த்தேரை, **உராத்துனேத்தேர்** என்று ஆசிரியர் அருளிச்செய்கின்ருர். சங்கச் சான்ருேரும், "உருவில் பேஎய் ஊராத் தேர்" (அகம். 67) என்று சொல்லியிருக்கின்ருர்கள்.

இவ்வாறு ஞானநாட்டம் பெற்று மாயப்படலம் கீறி முதல்வன் திருவடி நீழலேக்கண்ட **திருநாவுக்கரசர்**,

"மாசில் **வீணேயும்** மாலே **மதியமும்**
வீசு **தென்றலும்** வீங்கிள **வேனிலும்**
மூசு வண்டறை **பொய்கையும்** போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணேயடி நீழலே"

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கின்ருர்.

இனி, உடலிடமாக நின்று ஞானக்கண் கொண்டு சிந்தையில் நாடி, முதல்வன் திருவருள் நிலேயைக் கண்ட பின்பு, அதனிடமே ஒன்றியிருப்பதற்கே உள்ளத்தில் விருப்பமுண்டாகும்; திருவருள் காட்சி தோன்றும்போதே பேரின்பம் சுரக்கும்; "சிந்திப்

பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் முந்திப் பொழிவன (முதல்வன்) அடித்தலம்" என்று **திருநாவுக்கரசர்** அருளுவதைக் காணலாம். இன்பத்தை நாடுவதே உயிர்க்கு இயல்பாதலால், நம் உள்ளம் திருவருள் காட்சி யின்பத்தைப் பெறுவதற்கே பெரிதும் விரும்பும். ஆயினும், அவ்விருப்பத்தை, உடல் கருவி உலகுகள் போந்து சிதைத்து, விருப்பமைந்த உயிரின் உள்ளத்தைத் தாம் கவர்ந்துகொள்ளும். பாசி படர்ந்த நீர்நிலையில் கல்லை விட்டெறிந்தால், கல் விழுந்தவிடத்தில் அப்பாசி சிறிது நீங்கும்; பின்னர் வந்து மூடிக்கொள்ளும்; அதுவேபோல், திருவருட் காட்சியில் முயலும்போது அசத்தாகிய பாசத்தின் தொடர்பு நீங்கும்; அக்காட்சி நீங்கும்போது அப்பாசம் வந்து மூடிவிடுகிறது. இதனை, "பாசிபடு குட்டத்தில் கல்லினை விட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பரக்கும்; மாசுபடு மலமாயை அருங்கன்மம் அனைத்தும் அரனடியை உணரும்போது அகலும், பின் நணுகும்" என்று **அருணந்தி சிவனார்** நம் ஆசிரியர்பால் நேர்முகமாகக் கேட்டறிந்து உணர்ந்து சொல்லுகின்றார் அரனடியை உணரும் உயிர், அந்த அடியின் கீழே இருக்க விரும்பும் என்பது உண்மையே; ஆனால் அவ்வாறு இருப்பதற்கு வழி யாது? அதற்கு ஒரு வழி உண்டு; அஃதாவது திருவைந்தெழுத்தை இடையறாமல் முறைப்படி எண்ணுவது என்பாராய், "**விதி எண்ணும் அஞ்செழுத்தே**" என்று ஆசிரியர் அறிவுறுத்தருளுகின்றார். **எண்ணும்** — எண்ணவேண்டும்; நீர் இதைச் சொல்லும் என்றால் நீர் இதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று பொருளாவதுபோல **எண்ணும்** என்பது எண்ணவேண்டும் என்று பொருள்படுகிறது.

இனி, திருவைந் தெழுத்தென்பது, **சி, வ, ய, ந, ம** என்ற ஐந்தெழுத்துக்களையும் குறிக்கும். இவ்வைந்தெழுத்தையும் கூட்டவரும் **சிவய நம** என்பது வடமொழியில் ஒரு **சொற்றொடராகும்**. இங்கே, "அது சொற்றொடர் அன்று; **எழுத்து**," என்பதற்காகவே **திருவைந்தெழுத்து** என்று சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. இவ்வெழுத்துக்கள் இறைவன் திருப் பெயர்களுள் ஒன்றான **நமசிவய** என்பதில் உள்ள எழுத்துக்கள். நமசிவாய என்பது இறைவன் திருப்பெயர். அதை மாற்றிச் சிவாயநம

என்றுல் பெயர்த்தன்மை நீங்கி எழுத்தாகிவிடுகிறது திருவைந் தெழுத்தை நினைந்து ஓதவேண்டுமாயின், நமசிவாய என்ற திருப்பெயரை மாற்றி எழுத்தாக்குவது முதல் விதி; இல்லையானல் திருவைந் தெழுத்துக்களை இலக்கணப்படி பெற முடியாது. "நந்தி நாமம் நமச்சிவாய" என்று **திருஞானசம்பந்தரும்**, "எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய" என்று **திருநாவுக்கரசரும்** அருளிச்செய்திருப்பது காண்க.

இவ்வெழுத்துக்களில் **சி** என்பது சிவபரம்பொருளையும், **வ** என்பது அவனது அருளையும், **ய** என்பது உயிரையும், **ந** என்பது உயிர் அசத்தோடு கூடும்போது சத்தை நினையாது அசத்தாய் இயைந்து அசத்து நல்கும் நுகர்ச்சிகளை நுகர்வதற்கும், அசத்தைவிட்டுச் சத்தாகிய சிவத்தோடு கூடும்போது அசத்தை நினையாது சிவத்தோடு சிவமாய் இயைந்து சிவபோகத்தை நுகர்வதற்கும் உயிரை மறைத்து நின்று இயக்கும் இறைவனுடைய மறைப்புச் சத்தியையும், **ம** என்பது மலத்தையும் குறிக்கும். இவ்வெழுத் தைந்தினையும் **எண்ணுங்கால்**, சிவத்துக்கும் உயிர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பும், சிவத்துக்கும் உலகத்துக்குமுள்ள தொடர்பும், உயிர்களுக்கும் உலகத்துக்குமுள்ள தொடர்பும் அத்தொடர்புண்டான காரணமும் அதனல் விளையும் பயனும் எண்ணத்துக்கு வந்து இறைவன் திருவருள் நீழலை விட்டு நீங்காது நிற்கும் நிலைமையைக் கைவரச் செய்யும். இதனை,

"அண்ணல் முதலா அழகார் எழுத்தைந்தும்
எண்ணில் இராப்பகலற் றின்பத்தே — நண்ணி
அருளா னதுசிவத்தே யாக்கும் அணுவை
இருளா னதுதீர இன்று *"

என்று **திருவதிகை-மனவாசங் கடந்தார்** கூறியருளுவது காணலாம். இவ்வாறு இத்திருவைந்தெழுத்தையே புணையாகப் பற்றிக்கொண்டு இடையருது எண்ணிப் பேரின்பம் சுரக்கப்பெற்று நுகர்ந்த மணிவாசகப் பெருமான்,

* உண்மை விளக்கம் - 42.

" நானேயோ தவம்செய்தேன் ! **சிவயநம** எனப்பெற்றேன்,
தேனாய்இன் னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந்து எனதுள்ளம் புகுந்துஅடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரு முயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றே வெறுத்திடவே "

என்று தேன்சொட்டப் பாடும் **திருவாசகத்தால்** நாம் அறிய அருளிச்செய்கின்றார்.

10. இவ்வாறு திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி யெண்ணுவதால் இறைவனுக்கும் உலகுக்கும் உலகில் வாழும் உயிர்களாகிய நமக்கும் உள்ள தொடர்பு விளங்கும் என்று முன்பு கண்டோம். நுண்ணிய மாயையாகிய உள்பொருளிலிருந்து உடல் கருவி உலகு முதலியவற்றை இறைவன் படைக்கிறான். அதனால் அவன் செய்பவனாகின்றான்; உடல் கருவி யுலகுகள் செய்யப்படும் பொருள்களாகின்றன. செய்யப்படும் பொருள் செய்பவனது உடைமையாகும். எவ்வாறெனின், மாயை என்பது முதல்வனுடைய திருவருளாற்றலை (சத்தியை) இடமாகக் கொண்டு கிடக்கும் ஒருவகை ஆற்றல்; அந்த ஆற்றலைக் கலக்கி உடல் கருவி உலகுகளைச் செய்தருளுவதுபற்றி அவன் செய்பவனானான்; அவை செயப்படுபொருள்களாயின. தன் பால் உள்ள ஒன்றைக்கொண்டு ஒரு செய்பொருளை ஒருவன் செய்வானாயின், அச்செயப்படுபொருள் அவனது உடைமையாகிறதன்றோ? அதுபோலவே இவ்வுலகமும் உலகியற் பொருளும் அவற்றிடை நிலவும் நம் உடலும் அதற்குள் இருக்கும் கருவிகளும் ஆகிய யாவும் இறைவனுடைய உடைமையாகும். இதுபற்றியே மணிவாசகர் முதலிய அருட்செல்வர் இறைவனை, " உடையவனே " என்றும், " உடையாய் " என்றும் அடிக்கடி எடுத்தோதியிருக்கின்றனர். இவ்வுடல் கருவி முதலியன இறைவனது உடைமையே யாயினும் இவற்றைப் பயன்கொள்ளுவது உயிராகிய ஆன்மாவேயன்றி அவனன்று. ஆன்மா இவ்வுடல் கருவி முதலியவற்றைத் தன்னுடைய பொருளாகவே எண்ணி அவற்றின்பால் பற்றுக்கொள்ளுகிறது. தந்தை ஒருவன் ஒரு சட்டையைத் தைத்துக்கொண்டுவந்து தன்

மகனுக்குக் கொடுத்தால், அவன் அதனைத் தனதாகக் கொண்டு அதன்பால் பற்றுக்கொள்ளுகிறான்; அதுபோலவே, ஆன்மாவின் செய்கையும் உளது. தான் பற்று வைத்துப் பயன் கொள்ளும் சட்டையை உதவிய தந்தையை, மகன் "எந்தையே" என அன்பு செய்யும் முறைமையிலேயே, நம் சான்றோர் சிவபெருமானை முதல்வனைத் **தந்தையே** என்றும், **எந்தையே** என்றும், பலபடியாக அன்பு மொழிகளால் அழைப்பதை அவர்களின் திருமுறைகளில் பார்க்கின்றோம்.

இனி, 'இறைவன் இவற்றை உண்டுபண்ணி ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுப்பானேன்' என்றோர் எண்ணம் இந்நிலையில் நமக்கு உண்டாகிறது. ஆன்மாக்களை அநாதியே மலமானது பிணித்து மறைத்து இருளில் கிடத்தியிருக்கிறது; தன்னைப்போலவே அறிவு விழைவு செயல் முதலிய ஆற்றல் படைத்த சத்தாகிய ஆன்மா மலத்தால் கட்டுண்டிருக்கும் நிலையை நோக்கியருளும் இறைவன், ஆன்மாவின்பால் பேரருள் கொண்டு மாயையிலிருந்து இவ்வுடல் கருவி முதலியவற்றைப் படைத்துக்கொடுத்து உதவுகின்றான். ஆற்றல் வடிவாகிய மாயை என்பது ஒளி மயமாக இருக்கிறதென்று இன்றைய விஞ்ஞான அறிவு உறுதிப்படுத்துகிறது. மலவிருளில் கிடக்கும் உயிர், ஆற்றலாகிய ஒளிப்பொருளிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் உடல் கருவி முதலியவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு, அறிவதும் விழைவதும் செய்வதும் செய்து மலவிருளிலிருந்து விடுதலைபெற முயல்கிறது. இவ்வகையில் முதல்வன் தன்பொருட்டு உடல் கருவி முதலியவற்றைப் படைத்து மலவிருளிலிருந்து வீடுபேறு எய்துவதற்காகத் தனக்கு நல்கியிருப்பதை உயிர் நினைக்கும்; நினைந்தவழி, அதற்கு அம் முதல்வன்பால் அளவிறந்த நன்றியுணர்வு உண்டாகும். அதனால் ஒவ்வொரு கணமும் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் கடமை உயிர்க்கு மிகுகின்றது.

இவ்வண்ணம் உடல் கருவிகளை நல்கிய இறைவன், அம்மட்டில் நின்று போகாது, அவற்றோடு கலந்து ஒன்றாயும், உயிரொடு கூடி உடனாயும் உண்ணின்று தோன்றாத்துணை செய்வது திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி ஓதுவதால் உணரப்படுகிறது;

உடலோடு கூடி உயிர் செய்யும் ஒவ்வொரு செயல் நிகழ்ச்சிக்கும் இறைவன் தோன்று முதலாய் இருப்பதும் விளங்குகிறது. அவனது கலப்பில்லையாயின் உடல் கருவி முதலியவற்றில் ஒழுங்கான செயல் நிகழாது; மலத்தால் மறைப்புண்டிருத்தலால் உயிர்க்கும் அறிவு முதலியன தொழிற்படா; 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது' என்பது உண்மையாகிறது.

இவ்வாறு எல்லாச் செயற்கும் இறைவனே முழுமுதலாக இருப்பவும், அவன் உயிரை முன்னிருத்தித் தான் அதனோடு ஒன்றியுடனாய் நிற்கின்றான். அதனால், உயிர், எதையும் தானே செய்வதாகவும் தானே முழுமுதலாகவும் நினைந்தும் சொல்லியும் செய்தும் ஒழுகுகிறது. இதனால் விளையும் நன்மை தீமைகட்கு உயிரே பொறுப்பாளி யாகின்றது. அப்பொறுப்புக்கு ஆன்மாக்களாகிய நாம் உரியராகாவிட்டால் விளையும் நன்மை தீமைகள் நம்மைச் சேரமாட்டா. இதற்கு வழி யாது?

இதுவரையில் நம்மை முற்பட வைத்து நம்முள் கலந்து உடனாய் நின்ற முதல்வனை முன்னே நிறுத்தி அவனுக்குள் நம்மை ஒன்றுவிப்பதுதான் இதற்குத் தக்க வழியாம். இதை நமது ஆசிரியர், "**அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி, ஏகனாகி இறைபணி நிற்க**" என்று அறிவுறுத்தருளுகின்றார். **அவன்** என்றது இறைவனையும், **தான்** என்றது ஆன்மாவையும் குறிக்கும். குறிக்கவே, இறைவன் உயிர்களின் உடல் கலந்து உளங்கலந்து உயிரேயாய் ஒன்றியிருக்கும் அந்நெறியே மேற்கொண்டு, 'உடல் கருவிகளின் ஆக்கம் எனதன்று, ஆதலால் அவற்றின் செயல்வகைகட்கும் இயக்கத்துக்கும் முதல்வன் யான் அல்லன், எல்லாவற்றிற்கும் முழுமுதல் இறைவனே' எனக் கழித்து அவன்பால் ஒன்றிவிடவேண்டும் என்பது விளங்கும். அப்போது உடல் கருவிகளின் இயக்கத்தால் உண்டாகும் பணிகட்கு இறைவன் பொறுப்பாளியாகின்றான். எல்லாம் இறைவன் பணியாகி விடுதலால், ஏகனாகி நிற்க நிகழும் செயல் **இறைபணி** யெனப்படுவதாயிற்று. 'இவ்வாறு வாழ்வதுதான் வாழ்வெனப்படும்; வேறுபட வாழ்வது வாழ்வாகாது' என்பது தோன்றவே, மணிவாசகப் பெருமான், "வாழ்கின்றாய் வாழாத

நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு, ஆழ்கின்றாய்" என்றும், வாழ வேண்டிய வாழ்வாவது, "எண்ணமே யுடல் வாய் மூக்கொடு செவி கண் என்றிவை நின்கண்ணே வைத்து" வாழ்வது என்றும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

அன்றியும், இறைவனை முற்பட நிறுத்தி ஏகனாகி இறை பணியில் நின்ற திறத்தை, "கூறும் நாவே முதலாகக் கூறும் கரணம் எல்லாம் நீ, தேறும் வகை நீ திகைப்பும் நீ, தீமை நன்மை முழுதும் நீ, வேறோர் பரிசு இங்கு ஒன்றில்லேன்" என்றும், "வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே" என்றும், "நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே" என்றும் வரும் **திருவாசகங்கள்** விளக்குகின்றன.

இவ்வாறு **நான்** என்றும் **எனது** என்றும் எழும் எண்ணங் கட்கு இடங்கொடாது கெடுத்து ஏகனாகி நிற்பதால், அப்போது நிகழும் செயல்களை முதல்வன் தானே என்று கொள்வன்; இதனை ஆசிரியர்க்கு முன்னே வாழ்ந்த சான்றோர்களும், "நம் செயல் அற்று இந்த **நாம்** அற்றபின் நாதன், தன் செயல் தானே என்று உந்தீபற" என்று தெரிவித்துள்ளார்கள்.

மலக்கட்டால் இருளிற்கிடந்த நம்பொருட்டு உடல் கருவி உலகுகளாகிய மாயையின் தொடர்பு நமக்கு எய்துவிக்கப்பட்ட தன்றோ! அத்தொடர்பு உண்டானதும் வினைகள் தோன்றின; அவற்றிற்கு நாமே முழுமுதல் என நினைந்து செய்தமையால், அவற்றின் பயனை நுகர்தற்பொருட்டு நாம் பிறப்பிறப்புக்கட்கு உள்ளாகி உழன்றோம். ஏகனாகி இறைபணி நிற்கலுற்றால் வினைத்தொடர்பு கெடுகிறது; அது கெடவே மாயையின் தொடர்பு கெடுகிறது; அவற்றின்கண் நிகழும் செயல்கள் இறைவன் செயல்களாகின்றன. அவன் செயல் முற்றும் ஆன் மாக்களாகிய நாம் மலத்தின் மறைப்பினின்றும் நீங்கி விடுதலை பெறுவது குறித்து நிகழ்வதனால் மலமறைப்பும் நீங்குகிறது. இதுபற்றியே ஆசிரியர், "**ஏகனாகி இறைபணி நிற்க, மலமாயை**

தன்னெடு வல்வினை யின்றே" என்று அருளியுள்ளார். இக்கருத்துக்களையே,

> **"அவனே தானே யாகிய அந்நெறி**
> **ஏகனுகி இறைபணி நிற்க**
> **மலமாயை தன்னெடு வல்வினை இன்றே"**

என்று ஆசிரியர் உரைத்தருளுகின்ருர்.

11. உடல் கருவி முதலியவற்ருேடு கூடி அவற்றைத் தன் உடைமையென்றும், அவற்ருல் நிகழும் செயல்கட்குத் தானே முதல் என்றும் கருதி யொழுகிவந்த உயிர், **நான் எனது** என்ற நினைவும் செயலும் அற்றிருப்பது அருமையாதலால், அதற்கு வழி யாது? என்றோர் ஐயம் நமக்குண்டாவது இயல்பு. அந் நினைவுச் செயல்களை முழுமுதலாக நிறுத்திய இறைவன்பால் அன்பு செலுத்துவதில் செலவிடவேண்டும்; இதுவே அதற்கு வழி என்று ஆசிரியர் அறிவுறுத்தத் தலைப்படுகின்ருர்.

நமக்கு ஒருவர்பால் அன்புண்டாக வேண்டுமாயின், அவருக்கும் நமக்கும் எவ்வகையிலேனும் தொடர்பு உண்டாக வேண்டும். ஒருவகையிலும் தொடர்பில்லாதவரிடத்தில் நமக்கு அன்புண்டாவதில்லை. அன்றியும், தொடர்புடையாருடைய தொடர்பை அறியாதிருந்தாலும் மறந்தாலும் நமக்கு அவரிடத்தில் அன்பு தோன்றுவதில்லை. இது நாடோறும் நிகழும் நிகழ்ச்சி. இம்முறையே நாம் இறைவன்பால் அன்புசெய்ய வேண்டுமாயின் நமக்கும் அவனுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காணவேண்டும். திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி எண்ணுவதால் நமக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு விளக்கமாகிறது. நாம் மலத்தால் கட்டுண்டு மலவிருளில் அறிவு செயலற்றுக்கிடந்ததும், இறைவன் நம்பால் அருள்கூர்ந்து மாயையிலிருந்து உடல் கருவி முதலியவற்றை ஆக்கித் தந்ததும், அறிவில்லாதவையாகிய அவ்வுடல் முதலியன தத்தமக்குரிய செயல்களில் ஒழுங்கு கெடாது செந்நெறி பிறழாது இயலுதற் பொருட்டு அவற்ருேடு **ஒன்றியும்** அவ்வுடலிடத்தே கருவிகளோடு ஒன்றியிருக்கும் அறிவுடைப் பொருளாகிய உயிரின்

அறிவு செயல்கள் எழுந்து தொழிற்படுதற் பொருட்டு உடனு நியும் இருப்பதும் நன்கு விளங்குகின்றன. இவ்வகையில் இறைவன் நமக்குச் செய்யும் உதவி தெளிவாக விளங்க விளங்க, நமக்கு அவன்பால் உள்ள தொடர்புணர்வும் அத்தொடர்பால் அன்பும் உண்டாகின்றன. அவன் செய்த உதவிகளிலும் நம்மோடு ஒன்றி உடனுய் நின்று செய்யும் உதவியை நினைக்கும் போது அந்த அன்பு எல்லையற்றதாய் விரிகிறது.

இறைவன் நம்மோடு ஒன்றியுடனுய் நின்று செய்யும் உதவி யாது? நாம் கண்ணுல் ஒரு பொருளைக் காண்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது நம் அறிவு, கண்ணொளி வேறு, தான் வேறு என வேற்றுமையில்லாமல் அதனேடு ஒன்றி உடனுய் நின்று அப்பொருளைக் கண்ணைக் காணச் செய்கிறது. அப்போது நாம் அப்பொருளைக் கண்டோம் என்றும், நம் கண் கண்டதென்றும் கூறுகிறேம். இவ்விடத்தே நம் உயிரறிவு கண்ணொளியொடு கலந்து உடனுய் நின்று முதலில் கண்ணைக் காணச்செய்வதும் பின்னர்த் தான் காண்பதுமாகிய இருசெயல்கள் நிகழ்வது தெரிகிறது. இவ்வாறே இறைவனும் ஆன்மாவோடு ஒன்றி உடனுய் நின்று பொருள்களை ஆன்மாவைக் காணச் செய்வதும் பின்பு தான் காண்பதும் ஆகிய இரு பேருதவிகளைச் செய்தருளுகின்ருன். இதனையே நம் ஆசிரியர், "**காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல், கான உள்ளத்தைக் காட்டிக்**" காண்கின்ருன் என்று உரைத்தருளுகின்ருர். **கண்டு காட்டுகின்ருன்** என்று சூத்திரம் கூறினும், **காட்டிக் காண்கின்ருன்** என மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

மேலும், நாம் ஒன்றைக் காணும்போது நம்முடைய ஆன்ம அறிவும் கண்ணும் செய்யும் செயல்கள் பிரித்தறிய வாராதபடி ஒன்றி உடன் நிகழ்கின்றன; அவ்வண்ணமே இறைவன் செயலும் ஆன்ம அறிவும் பிரித்தறிய வாராதபடி ஒன்றி உடன் நிகழ்கின்றன. இவ்வாறு இறைவன் நம்பொருட்டுக் காட்டுவதும் காண்பதுமாகிய இருவகைப் பேருதவிகளைச் செய்வதை நினைக்கும்போது அவன்பால் வற்ருத பேரன்பு பெருகுகிறது. அன்பின் விளைவு அருள். அன்பு பெருகுங்கால்

அருளே உருவாகவுள்ள இறைவனிடத்தே அது நம்மைச் செலுத்திவிடுகிறது. ஆன்மா அவனது திருவடியாகிய அருள் நிலையத்தைச் சேர்ந்து பேரின்பத்தைப் பெறுகிறது. இதனைத் தான் நம் ஆசிரியர்,

> **" காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்**
> **காண வுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்**
> **அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே "**

என்று உரைத்தருளுகின்றார். உள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டலின் அயரா அன்பும், அயரா அன்பினால் அரன்கழலைப் பெறுதலும் பயனுதலால், **" கண்டு காட்டலின் அயரா அன்பின் அரன் கழல் செலுமே "** என்று அருளியுள்ளார்.

12. மேலே சொன்னபடி இறைவனோடு ஏகனாகி **இறைபணி நிற்பதும்,** அவன் ஆன்மாவாவின் பொருட்டுக் காட்டும் உதவி காணும் உதவி என்ற இருவகை உதவிகளைச்செய்தொழுகுவதை நினைந்து **அவன்பால் அயராத அன்பு செய்வதும்** என்ற இருவகை அறங்களும் **சித்தாந்த சைவச் செந்நெறி** என்றும் **திருநெறி** என்றும் **சிவநெறி** என்றும் வழங்கும். இவற்றை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவன் சிவஞானியாவன். ஆயினும் அவன் மாயையிலிருந்து உண்டாகிய இவ்வுடல் கருவிகளோடு கூடி உலகியற் பொருள்களைப்பெற்று உலக வாழ்வு வாழவேண்டியவனாக இருக்கின்றான். சிவஞானம் பெறுதற்கு முன்னே, அவனை இறுகப் பற்றி நின்ற மலம் இறைவனுடைய நற்றாளைச் சேராதபடி மறைத்துக்கொண்டிருந்தது இப்போதும் அது நீங்கவில்லை. அம்மலத்தின் மறைப்பு நெகிழ்ந்து நீங்கும் பொருட்டு வந்து கூடிய உடல் கருவி முதலிய மாயா காரியங்கள் வந்து இயக்கியபோது அவற்றின் வழியே நின்று அவற்றையே தானென எண்ணி மயங்கிப்போனான். மாயையோடு கூடி நிற்கையில் நிகழும் இயக்கம் வினைத்தொடர்பாய் நின்றது. சிவஞானம் பெற்றபின், அவை வேறு தான் வேறு என எண்ணி, முன்னர்ச் சொன்ன இருவகைச் செந்நெறிகளையும் மேற்கொண்டு உலகியல் வாழ்வு நடத்தும்போதும், ' அந்த மலமாயை வினைகளின் தொடர்பில் பிணிப்புண்டு கிடந்து பழகிய பழக்கம் அவனை

விடாதன்றே? அது வந்து தாக்காதிருப்பதற்கு உலகியல் வாழ்வு அரணுகாதே; இதற்கு என்செய்வது?' என்பன போலும் ஐயங்கள் இங்கே எழுகின்றன. அவற்றிற்கு விளக்கம் தரப்படுகின்றது.

திருநெறி மேற்கொண்டொழுகும் சிவஞானிபால் மலம் இருந்தபோதிலும், மறைப்புண்டு அறிவு அறை போகா வண்ணம் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளல் அவன் கடமையாகும். அதற்காகவே, ஆசிரியர், "**செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா அம்மல**"த்தைக் **கழுவிக்கொள்க** என்று அறிவுறுத்துகின்ருர். இறைவன் திருவடி செந்தாமரை போன்ற சிறப்புடையதென்பது விளங்கச் "**செம்மலர்த்தாள்**" என்ருர். சிவஞானச் செல்வர்களின் சென்னியிலும் சிந்தையிலும் மலர்ந்து விளங்கும் செம்மையுடைய தாளாதலால் இவ்வாறு அது சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மலர்போல மென்மையுடையதாயினும் தன்பால் வந்து உற்ற ஆன்மாக்களை மீளப்பிரிந்து ஏகாதவாறு ஆட்கொண்டருளும் வன்மையுடையது இறைவன் செம்மலர்த் திருவடி. அதனுல் அதனை "**நோன்றாள்**" என்று சிறப்பிக்கின்ருர். நோன்மை, வன்மை; "உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்ருள்" என்று நக்கீரனுரும் கூறுவது காண்க. "**சேரலொட்டா அம்மலம்**" என்றது, நினையவிடாது உயிரறிவை மறைத்துப் பிணித்துக்கொண்டிருந்த **அந்த** ஆணவ மலம் என்று பொருள்படுகிறது. இயல்பான அறிவாற்றலால் விரிந்த பண்பு கொண்டு சிவமாந்தன்மை எய்தும் சிறப்புடைய ஆன்மாவைப் பிணித்து இறுக்கி அணுப்போல் சிறுமையடையச் செய்வதுபற்றி மலத்தை **ஆணவமலம்** என்று சிவாகமங்கள் பெயர் கூறுகின்றன. சிவஞானிபால் நெகிழ்ந்து நீங்காது கிடக்கும் மலம், சிவஞானம் பெறுதற்குமுன், நெகிழும் நீர்மையின்றித் திண்ணிதாய்ப் பிணித்திருந்த சிறப்புத்தோன்ற "**அம்மலம்**" என்று குறித்தருளினுர். மலம் போந்து மறைக்காதவாறு காத்தல் வேண்டும் என்பதற்கு "**மலம் கழுவுக**" என்ருர். மலத்தை நீக்குதற்கு, ஏற்ற சொல் கழுவுதல் என்பது. மலத்தால் அறிவு அறை போகாதபடி காத்துக்கொள்ளுதற்கு வழி திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி எண்ணுவதேயாகும். சிவ

ஞானிகள் எப்போதும் இத் திருவைந்தெழுத்தை எண்ணு வதும் ஓதுவதும் இயல்பு; "நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே" என்றும், "ஐந்தெழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேன்" என்றும், "வினைப்பகைக்கு அத்திரமாவன அஞ்செழுத்துமே" என்றும் **சமயகுரவர்கள்** கூறுவதும், மிகப் பழையோரான **திருமூல நாயனர்**, "மரணம் கைவைத்து உயிர் மாற்றிடும்போது. அரணம் கைக்கூட்டுவது அஞ்செழுத்தாமே" எனவும், "அருள்வழி காட்டுவது அஞ்செழுத்தாமே" எனவும் ஓதுவதும் போதிய சான்றுகளாம்.

இவ்வாறு திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது நினைந்தோதி மலம் கழுவும் சிவஞானி உலகியல் வாழ்வில் பலதிற மக்களோடு கூடி வாழவேண்டியவன். அவர்கள் பலரும் சிவஞானம் பெற்றவர்களாக இருப்பர் என்பது அரிது. அவர்களோடும் சிவஞானி ஒத்து வாழ வேண்டும். அவ்வாறு வாழுங்கால், அவரது கூட்டத்தால் சிவஞானம் பெற்றார்க்கும் விழைவும் வெறுப்பும் தோன்றித் துன்பம் செய்யுமன்றோ? இதற்கென் செய்வது? என்றொரு வினு எழுகிறது. இஃது உண்மையே, நிலத்தியல்பால் நீர் திரிவதுபோல எத்திறத்தோர்க்கும் இனத் தியல்பால் அறிவு திரியும்: இதுபற்றியே பெரியோர்கள் நல்லினமல்லாத சிற்றினத்தோரை அஞ்சி நீங்குகின்றனர். ஆதலால், சிவஞானச் செல்வர்கள் சிவபரம்பொருளிடத்தே அன்புடையவர்கள் எவர்களோ அவர்களோடே கூடி வாழ்வது தான் செய்யத்தக்கது; அதுதான் இதற்கு வழி. இதுபற்றியே "**அன்பரொடு மருவுக**" என்று ஆசிரியர் அறிவிக்கின்றார். சிவன் பால் அன்புடைய அன்பரை எவ்வாறு அறிவது? அந்த அன்பு அவரவர் சிந்தையிலேயன்றோ நிற்பது! ஆயினும், சிவத்தின் பால் உண்மையன்புடையார் எல்லா வுயிரிடத்தும் அன்புடைய ராவர்; அவரால் இகழப்படுவோர் எவருமிலர்; எவ்வுயிரும் இல்லை. எல்லா உயிர்களோடும் ஒன்றியுடனாய் நிற்கும் சிவ பரம்பொருள்பால் மெய்யாக உயர்ந்த அன்புடையவர், எல் லோரையும் ஒப்பக்கருதி அவர் உவப்பன செய்யும் நினைவும் சொல்லும் செயலும் உடையவராயிருப்பர்; சிலரை வேறுவைத்து இகழ்வதும், சிலரை வேறுவைத்துப் புகழ்

வதும் சிவநெறி கைக்கொண்ட **"அன்பர்"** செயல் அல்ல. **"தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார் எம்மை யுடைமை எமை இகழார்"** என்று உண்மைச் சைவர் இலக்கணத்தைப் பாயிரத்தில் வற்புறுத்திக் கூறி யருளினமையால், இங்கே "அன்பர்" எனப் பொதுப்படக் கூறி, "சிவன்பால் அன்புடையாரொடு மருவுக" என்பதன் உரையில் "சிவ பக்தர்களோடு இணங்குக" என்றது. அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை உணர்த்துவர் என்பது காட்டி வற்புறுத்துதற் பொருட்டு என அறிதல் வேண்டும். சிவபெருமான் "பரவு வாரையும் உடையார் பழித்து இகழ்வாரையும் உடையார்" என்று சிவஞானச் செல்வராகிய **திருஞானசம்பந்தர்** அறிவுறுத்தியும், தமது வாழ்வில் ஒழுகிக் காட்டியும் நிலைநாட்டிய சிவ நெறியில் நிற்கும் சைவர்பால் சிறப்பாகச் சித்தாந்த சைவர் பால் சிலரை இகழ்வதும் சிலரைப் புகழ்வதும் நிகழ்வது குற்றம். அது செய்பவர் **"தம்மை யுணராதவர்"** என்றும், அவர் கூறுவன **"புறம்"** என்றும் **"கேளாம்"** என்றும் ஆசிரியர் இந்நூலின் தொடக்கத்தே நன்கு வற்புறுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு வேற்றுமைக்கொள்கைகொண்டொழுகுவோர் "அன்பர்" ஆகார்; இதுவே சிவன்பால் அன்புடையாரை அறியும் கூறுபாடு. அன்பரல்லாதார் சிவஞானத்தைச் சிதைத்து அவஞானமும் அஞ்ஞானமும் உணர்த்துவர். ஆதலால் அன்பரொடு மருவுவதே செய்யத்தக்கது என்பதாம்.

இனி, உலகியலில் வாழும் சிவஞானிக்கு அவ்வவ்விடங்களும் இடத்து நிகழ் பொருள்களும் பலப்பல காட்சிகளை வழங்கும். அவற்றைக் காணுமிடத்துச் சிவஞானியின் செயலும் வேறுபடுமன்றோ? அதனால் அவர்பால் குற்றம் புகுமே? இதற்கென் செய்வது? எனின், சில இடங்களும் இடத்து நிகழ் பொருள்களும் சிவஞானத்துக்கு அரண் செய்யும். திருக்கயிலாயம் நோக்கிச் சென்ற திருநாவுக்கரசருக்குத் திருவையாற்றுக் காட்சிகள் சிவதரிசனப்பயனை நல்கினவல்லவோ? அவைகளைக் கண்டவிடத்து அவை சிவபரம்பொருளே என எண்ணி வழிபடுதல் சிவஞானச் சைவர்கட்குக் கடமை. இக் காட்சி

களில் சிறப்புடையவை மெய்யன்பர் **திருவேடமும்** சிவபெருமான் எழுந்தருளும் **திருக்கோயில்களு**மாகும். இவற்றையே குறிக் கொண்டு நோக்கிச் செல்லின், அல்லாதவை காட்சிப்படா. அதனை, "**மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே**" என்று ஆசிரியர் அறிவுறுத்தி யருளுகின்றார். காண்பவர் உள்ளத்தில் இது மாயமோ என்ற எண்ணம் எழா வகையில் சிவபரம்பொருள்பால் அன்பு நிறைந்தவர் வேடத் தைக் கண்டால், அவ்வேடத்தைச் சிவமென்றே தேறி வழி படவே செய்யும் என்பதற்கு "**மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடம்**" என்று கூறப்பட்டுளது. "வேட நெறி நில்லார் வேடம் பூண்டென்பயன்?" என்று **திருமூல நாயனுர்** அருளுமாறு, வேடநெறி நில்லாதவர் வேடம், காண்பவர் கருத்தில் **மால்** விளைவிக்கும். திருவேடத்தின் நோக்கம் மெய்க்கு அணிசெய்வ தன்று. போர்ச்சான்றோரது வேடம் பகைவரது பகைமை யைக் கெடுக்கும் குறிப்பிற்றுவதுபோலச் சிவஞானச் சான்றோ ரது திருவேடம் பிறவிக்குரிய வினைப்பகையைக் கெடுக்கும் குறிப்பினதாகும். அது சிவபெருமானது திருவருளால் விளைவ தாகையால் காண்பார் கருத்தில் தாம் வழிபடும் சிவபரம் பொருளையே அது நினைப்பிக்கும். அதனுல் அவர் உள்ளம் சிவ ஞானத்தால் திகழ்ந்து மாலறும்; இதனைத் **திருநாவுக்கரசர்** வரக் கண்டபோது, அவரது திருவேடம், **திருஞானசம்பந்தர்** "கருத் தில் பரவும் மெய்க்காதல் தொண்டர் திருவேடம் நேரே தோன்றியது" எனத் தொழுது வணங்கச்செய்த நிகழ்ச்சி யால் நன்கறிகின்றேம். முதியோன் வடிவில் திருவேடம் தாங்கி வந்து உரையாடிய முருகன் செயலை வெறுத்துக் கூற லுற்ற வள்ளி நாயகியார்" "நேயமலி மெய்யடியர் நேர்ந்துழி யும் நின்போல் மாயமென உள்ளுமொரு வான்பழியும் வைத் தாய்" என்பதனுல் மாலுண்டாக்கும் வேடமும் உண்டு என்பது பெறப்படும்.

திருவேடம் பூண்டார், "நேயம் மலிந்தவரா அல்லரா" என்பதை அறிவது அரிது. அந்த நேயம் அவரவர் நெஞ்சின் கண் நிகழ்வது. ஆயினும், நேயம் மலிந்தவர் திருவேடம் காண் பார் உள்ளத்தில் மால் உண்டாக்காது என்பது உறுதி.

எப்படியிருப்பினும் காண்பார்க்குத் திருவேடம் பொருளே தவிர, "வேடம் பூண்டோர் நேயம் மலிந்தவரா? அல்லாவரா?" எனக் காண்பது பொருளன்று என்பதை வற்புறுத்தவே ஆசிரியர் அன்பரையும் வேடத்தையும் வேறு வேறு நிறுத்தி வேடத்தை விதந்தருளுகின்றார். வேடம் பூண்டு வேடநெறி நில்லாதாரை ஆராய்ந்து நெறிநிறுத்துவது வேந்தன் கடன் (திருமந். 240); அதனை அவன்பால் விடுத்து, வேடத்தை அரனெனத் தொழுக என்பது இங்கே விதிக்கப்படுகிறது. பண்டை நாளில் ஞானமில்லாதார் வேடம் பூண்டு ஞானிகள்போல நடிப்பாராயின், நாடாளும் வேந்தன் தெரிந்த ஞானிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து அவர்கட்கு ஞானத்தை நல்குவன்; அவனுக்கு அது கடன்: அது நாட்டுக்கு நலமாகும் (திருமந். 242) என்று திருமூல நாயனர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

இனி, ஆங்காங்குக் காணப்படும் சிவன் கோயில்களைச் சிவனெனவே தேறி வழிபடுதல் வேண்டும். திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் முதலிய பெருமக்கள் தமிழகத்தில் திருவுலா வந்தபோது அவர்கட்குத் திருக்கோயில்களே காட்சியளித்தன. அத்திருக்கோயில்கள் அவர்களுக்குச் சிவபரம்பொருளாகவே விளங்கின; அவர்கள் அப் பரம்பொருளோடு உரையாடினர்; வேண்டிய வேண்டியாங்குச் சிவபரம்பொருள் நல்கியருளப் பெற்றனர். கோயில்கள் அறநிலையங்களாகவும், பொருள் நிலையங்களாகவும், ஓவியம், சிற்பம், கூத்து முதலிய கலை நிலையங்களாகவும். அறச்சாலைகளாகவும், மருத்துவச் சாலைகளாகவும் ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் காலத்தில் காண்பார்க்குக் காட்சியளித்தன. அக்காட்சி முற்றும் உயிர்கட்குத் தொண்டுபுரியும் சிவப்பணியாகவே இருந்தமையின் அவ்விடங்களைச் சிவன் என்றே வழிபடவேண்டுமென்பது சிவஞானச் செல்வர்களின் திருவுள்ளம். ஆதலால், "**திருக்கோயில்களைச் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக**" என்று ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் அருளிச் செய்கின்றார். இக்கருத்தை,

"செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ

மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே"

என்று ஆசிரியர் இனிய சொற்களால் எடுத்தியம்புகின்றார். இதன்கண் மலம் கழுவுதல், அன்பரொடு மருவுதல், திருவேடத்தையும் திருக்கோயிலையும் சிவனெனத் தேறி வழிபடல் என்ற மூன்றும் வற்புறுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

சித்தாந்தச் செந்நெறியாகிய சிவநெறியில் நிற்கும் சைவ நன்மக்கள் மலவாதனையறுமாறு திருவைந்தெழுத்தை யோதுவதும், பிறவுயிர்கட்கு அன்பு செய்வதும், மக்களிடையே வேற்றுமைச் யொழித்து நோயுற்றோர்க்கு மருத்துவப் பணியும் வாழ வகையற்று வாடும் மக்கட்கு வேண்டும் பணியும், திக்கற்ற இளஞ் சிறார்கட்கு உண்டி உறைவிடம் முதலியன தந்து கல்வியறிவு நல்கி ஆதரிக்கும் சிவப்பெரும் பணியும், சமய ஞான நெறிகளை அறிவுறுத்தும் சமய ஞானப் பணியும், இவைபோல்வனவாகிய பிறபணிகளும், அன்பர் பலருடன் கூடிச் சிவவேடங்களையும் சிவன் கோயில்களையும் சிவனெனவே தேறி வழிபடுவோர் செய்தற்குரிய கடன்களாம் என்பதை வற்புறுத்துவதற்கே இதனை இறுதிக்கண் வைத்து ஆசிரியர் உரைத்தருளுகின்றார்.

சிவஞான போதம் வாழ்க!

சிவஞான போதச் செம்பொருள்
முற்றிற்று.

உ
Senthilandavan Thunai

ENDOWMENTS

1

Sri Arulnandi Sivacharya Swamigal Sivagnana Siddhiyar Lectureship Endowment Rs. 15,000

BY

His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal of Tirupanandal in memory of the late Srilasri Kasivasi Swaminatha Tambiran Swamigal Avergal to encourage the study of and the spread of learning in the Saiva-siddhanta Sastras.

1. This Endowment was founded by **His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal of Tirupanandal** in memory of his predecessor the late Srilasri Kasivasi Swaminatha Tambiran Swamigal Avergal to encourage the study of and the spread of learning in Saiva Siddhanta.

2. The Endowment for the lectureship consists of Non-terminable Govt. Promissory Notes of the face value of Rs. 15,000. The interest on this investment shall be utilised for the honorarium for a series of lectures, not less than four in number annually at the Benares Hindu University and the Allahabad University. The honorarium shall be Rs. 400 unless revised later, with the consent of the Donor and with a view to lectures being given in other Indian University centres. Such excess of income as there may be, over the honorarium fixed

will be added every year to the corpus of the fund. Should at any time the Syndicate consider that no applicant has shown sufficient ability to justify the delivery of the lectures in that particular year or years, the amount of interest accured shall be added to the corpus of the fund.

3. The terms and conditions of the lectureship are as follows:—

(i) The course of lectures which shall be not less than four, three in Benares Hindu University and one in the Allahabad University, shall be delivered annually at the University centres fixed by the University on a subject explaining the principles of the Saiva Siddhanta. The increase in the number of lectures shall be subject to the conditions in para 5 infra.

(ii) The lecturer shall be appointed every year by the Syndicate of the Annamalai University either from among the Hindu members of the staff of the University or other Hindus, experts in the Saiva Siddhanta Philosophy. Every year there shall be a new lecturer. The lecturer, once selected may have a second turn only after lapse of 12 years.

(iii) The lecturer shall be chosen irrespective of sex or caste.

(iv) The lecturer should within a month after the delivery of the lectures present to the Annamalai University as well as the Donor of this Endowment and his successors in interest, a copy of each of his lectures. The University may print and

publish the lectures at the discretion of the Syndicate.

(v) The lectures shall be the result of a deep study of the sutras af (a) Sivagnana Siddhiyar, both Parapakkam and Supakkam and the six old commentaries on the Siddhiyar and (b) Sivaprakasam of Sri Umapathi Sivachariar.

(vi) The lectures shall ordinarily be arranged in the month of August each year and the dates of the lectures shall be fixed in consultation with the Benares Hindu University, and the Allahabad University.

(vii) The lecturer shall bring on his return a pot of the holy waters of the Ganges for presentation at the Lord Sri Nataraja Shrine at Chidambaram for abishekam and intimate to the Donor his having done so when he sends a copy of his lecture as required in clause 3 (iv) supra.

(viii) The honorarium shall be paid either in cash or by cheque.

4. It shall be competent for the Syndicate of the Annamalai University to invest in any Government or other trust securities (1) sums available from year to year for investment from the interest in excess over the honorarium as also (2) the capital amount of the investment in case the Government Securities in which the amount is now invested are tendered for payment by Government.

5. If in the process of investment the face value of the Paper increases and an enhancement of income results either by addition of unspent amounts or by reinvestment, such additional in-

come shall be utilised to increase the number of University centres at which the lectures will be delivered and consequently the honorarium for the lecturer.

6. The Syndicate shall at the end of each year communicate to the Donor or to his successors-in-interest the name and address of the lecturer and the honorarium paid and if in any year no lecture is delivered the amount at credit at the end of the year and shall also publish the accounts in an important Tamil or English Daily Newspaper.

(Sd.) *Kasivasi Arulnandi Tambiran,*

NOTE:—The deed was appreved by the Annamalai University in its Syndicate meeting held on 29th September '44 and Senate held on 12th December 1944.

2

Saiva Siddhanta Endowment Rs. 60,000 to Benares Hindu University (Additional Grant No. 62 Rs. 16,000)

This endowment is founded by **His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal, Mahant of Sri Kumaraswami Mutt. Kedar Ghat, Benares, Head of Kasi Mutt,** Tirupanandal, Tanjore District, in memory of the illustrious Founder of the Kasi Mutt at Benares Srilasri Kasivasi Kumaragurupara Swamigal. This is intended for the advancement and spread of Saiva Siddhanta philosophy in Tamil and to provide for the purpose, a chair in the Hindu University, Benares to be styled as "**Kasivasi Kumaragurupara Swamigal Saiva Siddhanta Chair.**"

2. This endowment consists of Rs. 60,000 (Rupees sixty thousand only) in cash. The University shall invest this amount in interest yielding Government securities preferably 3½% Non-Terminable promissory notes.

3. The administration of the Fund is vested in the Hindu University, Benares.

4. A degree-holder of any recognised University who is not only conversant in Tamil and English, but also qualified as a lecturer in Tamil and Saiva Siddhanta Philosophy shall be appointed to the chair by the University. He shall belong to Saiva Religion with implicit faith in Saiva Siddhanta and be able to lecture to college students in Tamil on the said Philosophy.

5. From out of the annual interest accruing on the endowment Fund an amount not exceeding Rs. 2,000 (Rupees two thousand) per year shall be utilised towards the pay of the lecturer.

6. The unexpended interest of the Endowment Fund (due to: (1) surplus left after meeting the pay of the lecturer and (2) temporary vacancy for want of a qualified lecturer for the Chair, shall be allowed to accumulate and added to the corpus of the Fund, until the capital of the Endowment amount amounts to Rs 1,00,000 (Rupees one lakh). Thereafter the interest accuruing from the then capital Fund shall be utilised for meeting the pay of the lecturer over Rs. 2,000 at the discretion of the University. If any more surplus remains, then it shall be utilised for issuing pamphlets on Saiva Siddhanta Philosophy in Tamil, Hindi and English, and copies freely distributed to all the Universities. Five copies of the pamphlets shall also be sent to the Donor or to his Successors-in interest.

7. If at any time. the capital amount of Endowment along with the subsequent additions is tendered for payment by Government, it shall be competent for the University to invest the amount in Government Securities yielding higher interest.

8. The progress of the work done and an account of receipts and expenditure of the Fund shall be communicated annually to the Donor or to his Successors-in-interest.

9. The Endowment shall not be diverted to any purpose other than the one intended by the Donor.

(*Sd.*) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*

N. B.—Endowment accepted by the University Council, Benares. Vide Council Secretary's letter No. P. 9853 dated 28-1-1946.

3

Srilasri Kasivasi Adi Kumaragurupara Swamigal Memorial Saiva Siddhanta Scholarship at the Annamalai University Endowment Rs. 30,000

This Endowment is founded by His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal of Sri Kasi Mutt, Tirupanandal in green memory of the illustrious founder of Swamigal, a great Tambiran Scholar who spread Tamil Culture from Benares to Rameswaram in the 17th century when the Moghul Empire was at its zenith under Emperor Aurangazeb This Endowment is intended for the promotion and spread of Saiva Siddhanta Philosophy and for the award of Scholarship therefor to the pupils of the Annamalai University under the

conditions given below. The Endowment shall be styled as "Srilasri Kasivasi Adi Kumaragurupara Swamigal Memorial Saiva Siddhanta Scholarship Endowment".

2. The Endowment shall consist of Rs. 30,000 (Rupees Thirty Thousand) in cash. The administration of the fund shall be vested in the Annamalai University. The University shall invest this amount in interest yielding Government Securities.

3. The interest accruing on the fund shall be utilised for the award of six scholarships of the value of Rs. 135 (One Hundred and thirtyfive) each in nine equal monthly instalments of Rs. 15 to the poor deserving students in the Annamalai University irrespective of sex, caste or creed. Four of the Scholarships shall be awarded to the students who take up Saiva Siddhanta Pulavar Course and the remaining two to the students of the Arts Course whose second language is Tamil and who take up Saiva Siddhanta Philosophy as their optional subject. In the first year of the award two students shall be selected out of those taking up Pulavar Course and one out of those taking up Saiva Siddhanta Philosophy in the Arts Course. In the second year of the award another set of 3 students as above shall be selected. Thus from the second year onwards the number of scholarships shall be six as stated already. The term of the scholorships shall be two years provided the students' first year progress is satisfactory and they continue the study for the second year.

4. It shall be competent to the Vice-Chancellor of the University to declare that the holder of any scholarship has forfeited it for misconduct, irregular attendance, or unsatisfactory progress in his

studies. In his place a deserving candidate shall be selected and the scholarship awarded to him. The decision of the Vice-Chancellor shall be final.

5 If in any year the scholorship be not awarded, or after having been awarded for some time it is forfeited by any of the scholarship holder the unexpended scholarship amount along with the balance of interest on the endowment fund after award of the scholarship shall be added to the corpus of the fund.

6. When the original endowment along with the added capital accumulates to sufficient sum, the University shall, at its discretion, raise the amount of the scholarship or increase the number of scholarship as circumstances permit.

7. If any surplus is left behind after the conditions in the previous clause is satisfied, it may be utilised for the purchase of Sivagnana Siddhiar for the Philosophy course, which may be distributed free to the students to whom scholarships are awarded.

8. The Syndicate shall at the end of each year communicate to the Donor and to his successors-in-interest an account of receipts and expenditure and the names of the students to whom the scholarships are awarded.

9. The income from the endowment and the accumulations thereto shall not be diverted to any other purpose than the one intended by the Donor.

(*Sd.*) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*

NOTE:—Approved by ths Annamalai University in its Syndicate meeting held on 17—1—1947 and senate held on 29—3—1947

4

Sri Rajaji Saiva Siddhanta Scholarship Endowment Rs. 10,000 (Ten Thousands) to the Vivekananda College, Madras

This endowment is founded by His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal of Sri Kasi Mutt, Tirupanandal, in the name of His Excellency Sri Chakravarthy Rajagopalachariar (widely known as Rajaji, a great Tamil Scholar, Philosopher, Statesman and Governor of West Bengal). This endowment is intended for the promotion and spread of Saiva Siddhanta Philosophy and for the award of scholarship therefor to the pupils of the Vivekananda College, Madras under the conditions given below. The endowment shall be styled as **"Sri Rajaji Saiva Siddhanta Scholarship Endowment."**

2. The endowment shall consist of Rs. 10,000 (Rupees Ten Thousands) in cash. The administration of the fund shall be vested in the Vivekananda College, Madras. The college shall invest this amount in iterest-yielding Government Securities

3. The interest accruing on the fund shall be utilised for the award of two scholarships of the value of Rs 135 (Rupees One Hundred and thirty-five) each in nine equal monthly instalments of Rs. 15 (fifteen) to the poor deserving students of the Arts Course in the Vivekananda College, Madras, irrespective of sex, caste or creed, whose second language is Tamil and who take up Saiva Siddhanta Philosophy as their optional subject In the first year of the award one student shall be selected out of those taking up Saiva Siddhanta Philosophy in the Arts Course, In the second year of the award

another student shall be selected Thus from the second year onwards the number of scholarships shall be two as stated above. The term of the scholarship shall be two years provided the students' first year progress is satisfactory and they continue the study for the second year.

4. It shall be competent to the Principal of the College to declare that the holder of any scholarship has forfeited it for misconduct irregular attendance or unsatisfactory progress in his studies. In his place a deserving condidate shall be selected and the scholarship awarded to him. The decision of the Principal shall be final.

5. If in any year the scholarship be not awarded, or after having been awarded for some time it is forfeited by any of the scholarship holder the unexpended scholarship amount along with the balance of interest on the endowment fund after award of the scholarships shall be added to the corpus of the fund.

6. When the original endowment along with the added capital accumulates to sufficient sum, the committee of the college shall, at its discretion raise the amount of the scholarship or increase the number of scholarship as circumstances permit.

7. If any surplus is left behind after the conditions in the previous clause is satisfied, it may be utilised for the purchase of the Sivagnana Siddhiar for the philosophy course, which may be distributed free to the students to whom scholarships are awarded.

8. The committee of the college shall at the end of each year communicate to the Donor and to his successors-in-interest an account of Receipts

and Expenditure and the names of the students to whom the scholarships are awarded.

9. The income from the endowment and the accumulations thereto shall not be diverted to any other purpose than the one intended by the Donor.

(*Sd.*) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*

Note: The above endowment has been accepted by the Vivekananda College, Madras—Vide Secretary's letter dated 5—1—1948.

5

Sir S. Radhakrishnan Saiva Siddhanta Scholarship Endowment Rs. 20,000 to Hindu University Benares

This endowment is founded by His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal of Sri Kasi Mutt, Tirupanandal in the name of Sir S. Radhakrishnan—a great philosopher, scholar, statesman and the present Vice-Chancellor of the Hindu University Benares. This endowment is intended for the promotion and spread of Saiva Siddhanta Philosophy and for the award of Scholarship therefor to the pupils of the Benares Hindu University under the condition given below. The endowment shall be styled as " Sir S. Radhakrishnan Saiva Siddhanta Scholarhip Endowment."

2. The endowment shall consist of Rs. 20,000 (Rupees Twenty Thousands) in cash. The administration of the fund shall be vested in the Hindu University Benares. The University shall invest this amount in interest-yielding Government Securities.

3 The interest accruing on the fund shall be utilised for the award of two scholarships of the value of Rs 270 (Rupees Two Hundred and Seventy) each in nine equal monthly instalments of Rs. 30 to the poor deserving students of the Arts Course in the Hindu University Benares irrespective of sex, caste or creed, whose second language is Tamil and who take up Saiva Siddhanta Philosophy as their optional subject. In the first year of the award one student shall be selected out of those taking up Saiva Siddhanta Philosophy in the Master of Arts Course. In the second year of the award another student as above shall be selected. Thus from the second year onwards the number of scholarships shall be two as stated already. The term of the scholarship shall be two years provided the students' first year progress is satisfactory and they continue the study for the second year.

4. It shall be competent to the Vice-Chancellor of the University to declare that the holder of any scholarship has forfeited it for misconduct, irregular attendance or unsatisfactory progress in his studies. In his place a deserving candidate shall be selected and the scholarship awarded to him. The decision of the Vice-Chancellor shall be final.

5 If in any year the scholarship be not awarded, or after having been awarded for some time it is forfeited by any of the scholarship holder the unexpended scholarship amount along with the balance of interest on the Endowment fund, after award of the scholarships, shall be added to the corpus of the fund.

6. When the original endowment along with the added capital accumulates to sufficient sum, the University shall, at its discretion raise the

amount of the scholarship or increase the number of scholarships as circumstances permit.

7. If any surplus is left behind, after the conditions in the previous clause is satisfied, it may be utilised for the purchase of the Sivagnana Siddhiar for the philosophy course, which may be distributed free to the students to whom scholarships are awarded

8. The University Council shall at the end of each year communicate to the Donor and to his successors-in-interest an account of Receipts and Expenditure and the names of the students to whom the scholarships are awarded

9. The income from the endowment and the accumulations thereto shall not be diverted to any other purpose than the one intended by the Donor.

(Sd.) Kasivasi Arulnandi Tambiran.

6

Pundit Madan Mohan Malaviyaji Saiva Siddhanta Lectureship Endowment Rs 5,000

This endowment is founded by His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal of Tirupanandal, Tanjore District in memory of late Mahamana Pundit Madan Mohan Malaviyaji a great Scholar, Philosopher. Orator, Patron of Oriental Learning and a devotee of Sri Mahadev and the founder of the Kasi Hindu University, for the promotion, cultivation, diffusion and advancement of the knowledge of Saiva Siddhanta Philosophy.

2. The endowment shall be known as "Pandit Madan Mohan Malaviyaji Saiva Siddhanta Lectureship Endowment."

3. The endowment of Rs. 5,000 (Rupees Five Thousand) paid in cash for the establishment of the Saiva Siddhanta Lectureship Endowment shall be immediately invested by the University in interest yielding Government Securities The administration of the fund shall vest in the said University of Benares.

4. From out of the annual interest of the said fund a sum of Rs. 100 shall be utilised for the payment of honorarium, travelling expenses and other costs incidental thereto for a series of lectures, not less than two in number annually in one of the University Centres subject to clause 5 (i) The residue of the said income, from the endowment fund, if any, remaining after satisfying purpose aforesaid shall be applied in publishing the lectures as provided hereinafter.

5. The terms and conditions of the lectureship are as follows:—

(i) The lectures shall be delivered every year at one of thd University Centres of Calcutta, Delhi, Allahabad, Lucknow, Agra and Aligarh to be fixed by the Vice-Chancellor of the Benares Hindu University. The lectures shall be delivered in each of the above Centres in turn.

(ii) The Professor occupying the Saiva Siddhanta Chair founded by this donor in the Benares Hindu University shall be appointed as Lecturer every year by the University.

(iii) The Lecturer shall within a month after the delivery of the lectures present to the

Hindu University a copy of each of his lectures. The University may print and publish the lectures at its discretion.

(iv) The lectures shall be the result of a deep study of the Sutras of Sivagnana Siddhiar, both Parapaksha and Svapaksha and 6 old commentaries on the Siddhiar and Sivaprakasam of Sri Umapathi Sivachariar.

(v) The lectures shall be arranged in consultation with the respective University of that year during the month of December or any month that suits them.

6. If in any year the honorarium be not awarded, or after having been awarded if there is any balance of interest left, it shall be added to the corpus of the fund.

7. When the endowed capital with the added capital from time to time yields a sufficient interest, the University shall at its discretion raise the honorarium amount or increase the University Centres as funds and circumstances permit.

8. The University Council shall at the end of each year communicate to the donor and to his successors-in-interest an account of receipts and expenditure and the name of the University Centre in which the lecture was delivered with a copy thereof.

9. The income from the endowment and the accumulations thereto shall not be diverted to any purpose other than the one intended by the donor.

(Sd) Kasivasi Arulnandi Tambiran

The endowment has been accepted by the B. H. U. Council in its resolution No. 394 dated 29—3—1950 and the receipt of the amount of Rs. 5,000 has been acknowledged by the Pro-Vice-Chancellor in his letter dated 25—4—1950 (Receipt No. 1091 dated 22—4—1950)

செந்திலாண்டவன் துணை

திருப்பனந்தாள்

ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவராக எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

தமிழ்க்கல்வி, சைவசித்தாந்தம், தேவாரத் திருமுறைகள், இசைத் தமிழ், அன்னதானம், வைத்தியம் இவற்றின் அபிவிருத்திக்காகவும் பொது மக்களின் அனுகூலத்துக்காகவும் மனமுவந்து அமைத்திருக்கும் பேரறக் கட்டளைகள்.

தொடர் எண்	தரும விவரம்	மூலதனம் ரூபாய்
1	சிவஞான சித்தியார் உபந்நியாசக் கட்டளை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ...	15,000
2	கொட்டையூரில் நடுத்தரக் கல்விச்சாலை ஏற்படுத்த ...	11,500
3	திருவாங்கூர் மகாராஜா தேவாரப் பரிசு ...	5,000
4	சேரமான் பெருமாள் தேவாரப் பரிசு, கொச்சி	5,000
5	மூவர் தேவாரப் பரிசு சீகாழி, திருவாரூர், திருவையாறு, திருப்பனந்தாள், ஆடுதுறை ...	10,000
6	ஸ்ரீகாசிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவசித்தாந்தப் போதகாசிரியர் நியமிக்க (62 எண் பார்க்க) ...	60,000
7	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவ சித்தாந்த உபகாரச் சம்பளம் அளிக்க ...	30,000
8	திருப்பனந்தாளில் தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவ நிலப் பெறுமானம் ...	1,50,000
9	இசைத் தமிழ்க்கல்விக்கு நிலப் பெறுமானம் ...	1,00,000
10	திருப்பனந்தாளில் கால்நடை வைத்தியசாலை ஏற்படுத்தவும், குடந்தைக் கல்லூரியில் உபகாரச் சம்பளமளிக்கவும் நிலப்பெறுமானம் ...	20,000

11	ஸ்ரீ காசியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னதானம் (வைகாசி அமர பக்ஷம் திருதியை) ...	10,000
12	இராமேசுவரத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னதானம் (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	10,000
13	திருநள்ளாற்றில் ஆவணி மூல அன்னதானம் ...	3,000
14	ஸ்ரீ காசியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு மார்கழி மாத அன்னதானம் ...	17,000
15	திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர் உணவு நிதி நிலப்பெறுமானம் ...	1,00,000
16	திருப்பனந்தாளில் ஜன வைத்தியசாலை நிறுவ நிலப் பெறுமானம் ...	66,000
17	திருப்பனந்தாள் மண்ணியாற்றங்கரையில் கேதார கட்டம் ...	2,900
18	திருப்பனந்தாள் மண்ணியாற்றங்கரையில் அரிச்சந்திர கட்டம் ...	3,300
19	கும்பகோணத்தில் மணிக்கூண்டு ...	25,000
20	தஞ்சையில் காசநோய் வைத்தியசாலை ...	29,500
21	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னதானம் (வைகாசி அமர பக்ஷம் திருதியை) ...	9,000
22	மைசூர் மகாராஜா தேவாரப் பரிசு ...	5,000
23	தருமை ஸ்ரீ குரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நினைவுத் தேவாரப் பரிசு, மாயூரம் ...	5,000
24	சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரியில் ராஜாஜி சைவசித்தாந்தக் கட்டளை ...	10,000
25	ஸ்ரீ காசிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் சைவசித்தாந்தக் கட்டளை ...	20,000

26	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் தேவாரப் பரிசு, ஸ்ரீவைகுண்டம்	...	5,000
27	மதுரைத் திருமலை நாயக்கர் தேவாரப் பரிசு	...	10,000
28	ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி மாணவிகளுக்கு நிலப்பெறுமானம்	...	1,00,000
29	ஸ்ரீ காசியில் மகாத்மா காந்தியடிகள் நினைவு அன்னதானம் (ஜனவரித் திங்கள் 30-ம் நாள்)	...	5,000
30	ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் ஸ்ரீ காசி, மதுரை, குடந்தை மாணவிகட்கு நிலப் பெறுமானம்	...	1,50,000
31	டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் நினைவுத் திருக்குறட் பரிசு, சென்னை	...	3,500
32	குடந்தையில் காந்தியடிகள் பசுப் பரிசு	...	1,000
33	காந்தியடிகள் நினைவு அரியநாயகிபுரத்தில் ஹரிஜன மாணவ உபகார நிதி	...	3,000
34	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நித்திய மகேசுவர பூசைக் கட்டிடம்	...	10,000
35	திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ அருண ஜடேசுவர சுவாமிக்கு வெள்ளிக் கவசம்	...	5,400
36	விஷ்ணுபுரத்தில் மகாத்மா காந்தி நினைவு ஹைஸ்கூல் படிப்பக நிதி	...	1,000
37	குடந்தையில் ராஜாஜி அபிராமி அந்தாதிப் பரிசு	...	3,500
38	திருநெல்வேலியில் ஸ்ரீ அரியநாயகமுதலியார் நினைவு அபிராமி அந்தாதிப் பரிசு	...	3,500
39	திருப்பனந்தாளில் அப்பூதி அடிகள் நினைவு தண்ணீர்ப் பந்தல் தருமம்	...	3,500
40	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் படிப்பக நிதி	...	3,500

41 சிதம்பரம் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு உணவு நிதி ... 35,000

42 சிதம்பரத்தில் மார்கழித் திருவாதிரை, ஆனி உத்தர நாட்களில் அன்னதானம் ... 12,000

43 இராமேசுவரத்தில் ஆடி, தை அமாவாசைகளில் அன்னதானம் ... 3 500

44 ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நூல் நிலையக் கட்டிடம் ... 24,025

45 பஞ்சாப் அகதிகளுக்கு நன்கொடை ... 5,000

46 அரியநாயகிபுரத்தில் நூல் நிலைய நிதி ... 3,500

47 ஸ்ரீகாசி கேதாரீசுவரர் கோயிலில் ஸ்ரீ குமாரசாமி அன்னதானம் நவராத்திரி விஜயதசமி நாட்களில் ... 5,000

48 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் நினைவுத் தேவாரப் பரிசு ... 3,500

49 திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ அருணஜடேசுவர சுவாமி கோவிலில் மின்சார தீபம் போட ... 7,500

50 காஞ்சியில் மூவர் தேவாரப் பரிசு ... 5,000

51 திருவஞ்சைக்களத்தில் ஆடிச் சுவாதியில் சேரமான் பெருமாள் நினைவு அன்னதானம் ... 7,000

52 28-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் ஸ்ரீவைகுண்டம் நான்காண்டு உதவி நிதி ... 40,000

53 30-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் ஸ்ரீ காசிப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆறு ஆண்டு மூலதனம் ... 42,000

54 28-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் திருச்செந்தூர் நான்காண்டு உதவி மூலதனம் ... 25,500

55 ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் படிப்பகப் பராமரிப்புக்காகக் கட்டிடமும் நிலமும் ... 15,000

56	மாளவியாஜி பெயரால் கல்கத்தா, டெல்லி, அலகபாத், லக்னோ, ஆக்ரா, அலிகார் முதலிய பல்கலைக் கழகங்களில் சைவசித்தாந்த உபந்நியாசக் கட்டளை	...	5,000
57	செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் சிதம்பரம் மதுரை, திருச்செந்தூர் (ஆவணி மூலத்தில்) நிலப்பெறுமானம்	...	60,000
58	திருப்பனந்தாள் மண்ணியாற்றங்கரையில் சோமேசர் ஸ்நான கட்டம் நிறுவ	...	2,275
59	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி நிறுவ	...	45,000
60	ஸ்ரீவைகுண்டம் தேவார மாணவர்கள் காசி யாத்திரை நிதி	...	5 000
61	பனசைக் கல்லூரியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் தமிழ்ப் பரிசு	...	5,000
62	(6) ஸ்ரீகாசிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவசித்தாந்த நிதிக்கு அதிகப்படியாக அளித்தது	...	16,000
63	30-வது ஸ்ரீசெந்திலாண்டவன் அன்னதானம் மதுரை மூன்றாண்டு உதவி மூலதனம்	...	21,000
64	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்த நன்செய் நிலக் கிரயம்	...	14,000
65	28-வது ஸ்ரீசெந்திலாண்டவன் அன்னதானம் ஸ்ரீவைகுண்டம் வகையறா திருநெல்வேலி மூன்றாண்டு உதவி மூலதனம்	...	15,000
66	30-வது ஸ்ரீசெந்திலாண்டவன் அன்னதானம் ஸ்ரீ காசி வகையறா கும்பகோணம் இரண்டாண்டு உதவி மூலதனம்	...	14,000
67	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நன்கொடை	...	41,000

68	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடத்திற்கு அச்சகம் வாங்க நன்கொடை கட்டிடம் உள்பட ...	27.975
69	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவிகளுக்கு உபகாரச் சம்பளமளிக்க நெல்லை ஜில்லா போர்டாரிடம் ...	10,000
70	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு விளையாட்டு இடம் வாங்க நன்கொடை ...	8,000
71	ஸ்ரீ காசியில் தை மாதத்தில் இந்தியக் குடியரசு தினம் அன்னதானம் ...	10,000
72	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு மாணவர்கள் உணவு நிதி நிலப்பெறுமானம் ...	1 50,000
73	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் மடத்திற்குப் பன்னிரு திருமுறைகள் அச்சிட நிலப்பெறுமானம் ...	50 000
74	சண்டேசுவர நாயனார் நினைவுத் தண்ணீர்ப் பந்தல் தருமம் திருவாப்பாடி ...	3 500
75	காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவு உபகாரச் சம்பள நிதி ...	7.000
76	திருச்செந்தூரில் ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் தேவாரப் பரிசு நிதி ...	5.000
77	ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் திருக்குறள் பதிப்பு நிதி ...	35,000
78	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியில் மங்கையர்க்கரசியார் நினைவுப் பரிசு நிதி ...	3.500
79	கும்பகோணம் தாலூகா மேலச் சூரியமூலை கண்டியன் பழவாற்றின்மீது பாலம் கட்ட ...	8.390

80	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் தண்ணீர்ப் பந்தல் நிதி ...	3,500
81	பழுத்த தமிழ்ப் புலவர் காசி யாத்திரை நிதி செந்தமிழ்க் கல்லூரி திருப்பனந்தாள் ...	5,000
82	திருச்செங்காட்டங்குடியில் சிறுத்தொண்டர் நினைவு அன்னதானம் சித்திரைப் பரணியில் ...	7,000
83	திருவஞ்சைக்களத்தில் ஸ்ரீ சேரமான், ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் நினைவு வாசக சாலை நிறுவ ...	5,000
84	திருநாரையூரில் ஸ்ரீநம்பியாண்டார் நம்பிகள் நினைவுத் திருமுறை நிதி ...	35,000
85	இராமநாதபுரத்தில் ஸ்ரீ தாயுமானவர் சன்மார்க்க சங்க நூல் நிலைய நிதி ...	5,000
86	வால்குடியில் ஸ்ரீ காரைக்கால் அம்மையார் நினைவு மாணவிகள் உபகாரச் சம்பள நிதி ...	15,000
87	அவிநாசியில் முந்நூல் அணியும் கலியாண நிதி-திருப்பனந்தாளில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நினைவுப் பரிசு நிதி ...	5,000
88	குடந்தையில் ஸ்ரீஆதிகுமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நீதிநெறி விளக்கப் பரிசு ...	5,000
89	திருப்பூந்துருத்தியில் அப்பர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு சித்திரைச் சதயத்தில் ...	15,000
90	திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸ்ரீ ஆதி குமர குருபர சுவாமிகள் நினைவுத் தமிழ்ப் பரிசு ...	5,000
91	ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக ஞானசம்பந்தர் நினைவுப் பரிசு ஸ்ரீவைகுண்டம் ...	3,500
92	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு மார்கழி மாத அன்னதானம் இராமேசுவரம் ...	3,500
93	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு அன்னதானம் சென்னபுரி அன்னதான சமாஜம் சென்னை (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	5,000

94	காசியில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவு அன்னதானம் (ஆனி மகத்தில்)	...	5,000
95	திருச்செந்தூரில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு அன்னதானம் (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை)	...	5,000
96	திருச்சிராப்பள்ளியில் ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் நினைவுப் பரிசு நகராட்சி மன்றத்தில்	...	5,000
97	திருநாரையூரில் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நினைவுக் கட்டிடம் நிறுவ	...	7,000
98	திருச்சிராப்பள்ளியில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நீதிநெறி விளக்கப் பரிசு	...	5,000
99	தஞ்சை கலைக்கூடத்திற்கு நன்கொடை	...	5,000
100	மணிக்குடியில் கடலூர்க் கலயர் புனறப்பந்தர் நிதி	...	3,500
101	காசியில் ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நினைவு மாசி மாத அன்னதானம்	...	5,000
102	திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் திருவள்ளுவர் நினைவுப் பரிசு	...	5.000
103	ஸ்ரீ காசியில் பங்குனி மாதத்தில் கமலை ஞானப்பிரகாசர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு	...	5,000
104	திருச்செந்தூரில் ஐக்கிய வேளாள சங்கப் படிப்பக நிதி	...	5,000
105	காசியில் சித்திரை மாதத்தில் அப்பர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு	...	7,000
106	ஆடுதுறையில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் உயர்நிலைப் பள்ளி நிதி	...	57,000
107	செந்திலாண்டவன் திருவருள் பாலிப்பு நிதி நிலப் பெறுமானம்	...	50,000
108	திருச்செந்தூரில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நித்திய மகேசுவர பூஜை நிதி	...	12,000

109	ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நீதிநெறி விளக்கப் பரிசு-திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில்	...	7,000
110	ஸ்ரீ காசியில் கச்சியப்ப சிவாசாரியர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு கார்த்திகை மாதத்தில்	...	7,000
111	சென்னைக் கல்லூரிகளில் ஸ்ரீ குருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் நினைவு சிவபோக சாரம் பரிசு நிதி	...	5,000
112	தஞ்சையில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவுத் திருவாசகப் பரிசு	...	5,000
113	மதுரையில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவுத் திருவாசகப் பரிசு	...	5,000
114	திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமநிதி தத்துவாஞ்சேரி	...	3,500
115	காஞ்சிபுரத்தில் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு மாசி-மிருகசீருஷம்	...	7,000
116	திருக்காளத்தியில் கண்ணப்பர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு	...	5,000
117	ஸ்ரீ காசியில் சுந்தரர் நினைவு ஆடி மாத அன்னம் பாலிப்பு சேமவைப்பு	...	7,000
118	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் சகலகலாவல்லி மாலைப் பரிசு-அரசினர் பெண்கள் உயர் நிலைப்பள்ளி மாயூரம்	...	1,000
119	சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவுத் திருவாசகப் பரிசு	...	5,000
120	வெள்ளியம்பலவாண முனிவர் நினைவு முது மொழிமேல் வைப்புப் பரிசு—திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில்	...	3,500
121	காசியில் ஜாபள்ளி ஜமீன்தார் அன்னம் பாலிப்புச் சேமவைப்பு	...	6,000
122	மதுரையில் கமலை வெள்ளியம்பலவாணர் நினைவு முதுமொழிமேல் வைப்புப் பரிசு	...	5,000

123	திருவாதவூரில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு நிதி	...	5,000
124	சீகாழியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுப் பால் நிதி	...	3,500
125	திருவண்ணாமலையில் ஸ்ரீ மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் நினைவுத் திருவாசகப் பரிசு	...	5,000
126	கல்கத்தா சர்வகலாசாலையில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் தமிழ்ப் பரிசு நிதி	...	3,500
127	தில்லையில் பல்லாண்டு விளக்கு நிதி (கட்டிடம்)		5,000
128	ஸ்ரீ காசியில் அரிமர்த்தன பாண்டியன் நினைவு ஆவணித் திங்கள் அன்னம் பாலிப்பு	...	7,000
129	ஸ்ரீ காசியில் திருமூலர் நினைவு ஐப்பசித் திங்கள் அன்னம் பாலிப்பு	...	7,000
130	காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ கமலை வெள்ளியம்பல வாண முனிவர் முதுமொழி மேல் வைப்புப் பரிசுச் சேமவைப்பு	...	5,000
131	திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ அருணஜடேசுவரர் கொள்ளிடத் தீர்த்த விழா நிதி (கட்டிடம்)	...	12,000
132	இராமேசுவரத்தில் கார்வேட் நகர் ராஜா ஸ்ரீ பொம்மராஜு ஸ்ரீ மகாராஜுலிங்காரு நினைவு அன்னதானம்	...	5,000
133	கும்பகோணத்தில் கார்வேட் நகர் ராஜா ஸ்ரீ வெங்கடப் பெருமாள் ராஜுலிங்காரு நினைவு அன்னதானம் (மாசி மகத்தில்)	...	3,[illegible]00
134	திருவண்ணாமலை (பராசக்தியம்மன் சந்நிதியில்) திருவெம்பாவை சலவைக்கல் பதிப்பு	...	2,500
135	சிதம்பரத்தில் திருப்பல்லாண்டுசிவபுராணம் சலவைக்கல் பதிப்பு, திருவெம்பாவை எழுத்து.தேர்ச்சீலைகள், தேர்க்கொட்டகை, ஒலிபெருக்கி வகையறு	...	14,500

136 (கும்பகோணம்) திருப்புறம்பயம் சாட்சி நாத சுவாமி தேவஸ்தானம் திருப்பணி, மின்விளக்கு, தேர்ச்சீலை வகையரு ... 7,700

137 சுவாமிமலை, திருச்செந்தூர், மதுரை திருத்தணிகை, மைலாப்பூர், திருவண்ணுமலை, திருநெல்வேலி, கச்சியேகம்பம், கச்சிக்குமர கோட்டம், திருப்பனந்தாள் அருணஜடேசுவரர் தேவஸ்தானம், கும்பகோணம், திருப்பரங்குன்றம், திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை, தென்காசி, திருவொற்றியூர், திருக்கழுக்குன்றம்,வைத்தீஸ்வரன்கோயில், சீகாழி, திருக்கடவூர், திருவையாறு. தருமபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவானைக்கா, திருவாதவூர், விருத்தாசலம் ஆகிய தலங்களில் **"சிவ சிவ"** ஒளிவளர் விளக்கு அமைக்க ... 10,000

138 தில்லையில்(சிதம்பரத்தில்)இராஜராஜ அபய குலசேகர சோழன் நினைவு தேவார வைப்பு நிதி (கட்டிடங்கள்) ... 16,000

139 திருப்பனந்தாளில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் மகேசுவர பூசை நிதி (வைகாசி அமர பக்ஷம் திருதியை) நிலப் பெறுமானம் ... 1,00,000

140 காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்கந்த ஷஷ்டி விழாவில் கந்தபுராணப் பிரசங்க நிதி ... 3 500

141 திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசி மடத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நித்திய மகேசுவர பூசை நிதி நிலப்பெறுமானம் ... 2,00,000

142 காசியில் காளத்தி ராஜா நினைவு காளஹஸ்தி பதீச்சுர பூசை நிதி ... 5,000

143 நாகர் கோவிலில் ஸ்ரீ தாணுமாலயப் பெருமான் நூல்நிலையப் படிப்பக நிதி ..., 3,500

144	காசியில் ஞானசம்பந்தர் நினைவு வைகாசித் திங்கள் அன்னம்பாலிப்பு	...	7,000
145	திருவாரூரில் ஸ்ரீ கமலை வெள்ளியம்பலவாண முனிவர் முதுமொழி மேல்வைப்புப் பரிசுநிதி	...	3,500
146	திருப்பனந்தாளில் ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அருளிப்பாடு நிதி நிலப்பெறுமானம்	...	2,00,000
147	திருவிடைமருதூரில் தைப்பூச அன்னம் பாலிப்பு	...	5,000
148	தில்லையில் பெரிய புராணப் பிரசங்க நிதி	...	7,000
149	ஸ்ரீ காசியில் ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு அன்னதானம் ஆனி மாதம் முழுதும்	...	7,000
150	இராமேசுவரத்தில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுமாமிகள் நினைவு அன்னதானம் ஆடிமாதம் முழுவதும்	...	3,500
151	மதுரையில் திருவிளையாடற் புராணப் பிரசங்க நிதி	...	7,000
152	ஸ்ரீ காசியில் ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு நிதி புரட்டாசி மாதத்தில்	...	7,000
153	காசியில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சாமிநாத சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு	...	3,000
154	காசியில் கோச்செங்கட் சோழர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு மாசி மாதம்	...	3,500
155	மதுரையில் பெரிய புராணப் பிரசங்க நிதி	...	7,000
156	மதுரையில் கந்தபுராணப் பிரசங்க நிதி	...	3 500
157	சிதம்பரத்தில் தில்லைவாழந்தணர் அன்னம் பாலிப்பு	...	1,50 000
158	கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிநாத சுவாமிகள் நினைவுத் தமிழ்ப் பரிசு நிதி	...	3 500
159	சிதம்பரத்தில் திருவாசகப் பிரசங்க நிதி	...	7,000

160 திருக்கழுக்குன்றத்தில் மாணிக்கவாசகர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு ஆனி மகம்	...	5,000
161 சீகாழிச் சட்டைநாதர் புழுகு நெய் சாத்து நிதி (தை முதல் வெள்ளி)	...	3,500
162 மதுரையில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுப் பசு நிதி	...	3,500
163 ஸ்ரீ காசியில் காரைக்கால் அம்மையார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு (பங்குனி மாதத்தில்)		5,000
164 ஸ்ரீ காசியில் இசை ஞானியார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு (சித்திரை மாதத்தில்)	...	5,000
165 ஸ்ரீ காசியில் திருநீலகண்ட நாயனார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு (வைகாசி மாதத்தில்)	...	3,000
166 ஸ்ரீ காசியில் நன்பாட்டுப் புலவர் நினைவு ஆனி மாத அன்னம் பாலிப்புச் சேமவைப்பு	...	3,000
167 இராமேச்சுரத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்புச் சேமவைப்பு	...	3,500
168 ஸ்ரீ காசியில் மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்தி நினைவு ஆடி மாச அன்னம்பாலிப்பு சேமவைப்பு	...	3,000
169 திருவாரூரில் மனுநீதிச் சோழர் நினைவுப் பசுப் பரிசு நிதி	...	3,500
170 ஸ்ரீ காசியில் குங்குலியக் கலயர் நினைவு ஆவணித்திங்கள் அன்னம் பாலிப்பு	...	3,000
171 திருப்பனந்தாளில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு பிரசவ விடுதி கட்டுவதற்கு நன்கொடை	...	5,000
172 ஸ்ரீ காசியில் உருத்திர பசுபதியார் நினைவுப் புரட்டாசி மாத அன்னம் பாலிப்பு முதற் பொருள்	...	3,000

173 ஸ்ரீ காசியில் நெடுமாற நாயனர் நினைவு ஐப்பசி மாத அன்னம் பாலிப்பு முதற் பொருள் ... 3,000

174 ஸ்ரீ காசியில் ஆனய நாயனர் நினைவு கார்த்திகை மாத அன்னம் பாலிப்பு முதற் பொருள் ... 3,000

175 இராமேசுவரத்தில் கார்வேட் நகர் ஸ்ரீ பொம்மராஜு நினைவு அன்னம் பாலிப்பு முதற் பொருள் ... 6,000

176 ஸ்ரீ காசியில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி இராமலிங்க சுவாமிகள் நினைவு மாசிமாத அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 3,500

177 வட திருவாலங்காட்டில் காரைக்கால் அம்மையார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு முதற் பொருள் ... 5,000

178 காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்புச் சேமவைப்பு ... 5 000

179 காஞ்சிபுரத்தில் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் நினைவுப் பசுப் பரிசு நிதி ... 3,500

180 காஞ்சிபுரத்தில் திருக்கச்சியேகம்பன் உருத்திராக்கத் தேவார நிதி(கட்டடம் முதலியன)... 50,000

181 சுவாமிமலையில் அப்பர் நினைவு புனற்பந்தர் நிதி ... 3,500

182 திருப்பனந்தாள் சிவசிவ கால்நடைவைத்திய சாலைக்குப் புதிய கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நன்கொடை ... 3,000

183 சிவன் கோயில்களில் தேவாரப் பாசுரங்களைப் பிற தெய்வப் பாடல்களோடு கொண்ட கல்லெழுத்துப் பதிப்பு:—மதுரை,

திருக்கழுக்குன்றம், மைலாப்பூர், திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி, காஞ்சிபுரம், திருவாரூர், திருக்குற்றாலம், திருப்பனந்தாள், திருப்புன்கூர், சீகாழி, வேதாரண்யம், திருவையாறு, அவிநாசி, திருவெண்ணெய் நல்லூர், திருவதிகை, திருமருகல், சுவாமிமலை, வைத்தீஸ்வரன் கோவில், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவோத்தூர், திருவிடைக்கழி, சிதம்பரம், திருவண்ணுமலை, வடதிருமுல்லை வாயில், பழனி, திருத்தெளிச்சேரி, திருக்கோலக்கா ... 36,300

184 மதுரைச் சொக்கலிங்கம் சந்தன மெய்ப் பூச்சு நிதி ... 7,000

185 சிதம்பரம் நடராஜா சபையில் கீழ்ப்புறம் மேற்புறம் அருகால் கதவு வெள்ளித்தகடு நகாஸ் வேலை செய்ய வெள்ளிக் கிரையம் கூலி வகையரு பூராவுக்கும் நன்கொடை ... 11000

186 மதுரைத் தேவார நிதி (கட்டடம் முதலியன)... 50,000

187 திருச்சிராப்பள்ளியில் தாயுமானவர் காவிரித் திருமஞ்சன நிதி ... 7,000

188 திருப்பனந்தாளில் குடிதண்ணீர் வசதிக்கு நான்கு குழாய்கள் நிறுவ அன்பளிப்பு ... 4,500

189 இராமேசுவரத்தில் காளத்தி ராஜா ஸ்ரீ வெங்கடப்ப நாயுடு பகதூர் வாறு நினைவு அன்னதானம் ... 10,000

190 இராமேசுவரத்தில் கார்வேட் நகர ராஜா ஸ்ரீ பொம்ம ராஜு பகதூர் அவர்களின் நினைவு அன்னதானம் ... 12,000

191 ஸ்ரீ காசியில் காளத்தி ராஜா வெங்கடப்ப நாயனிம்வாரு நினைவு அன்னம் பாலிப்பு ... 8,500

192	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு சகலகலாவல்லி மாலைப் பரிசு	...	2.000
193	கும்பகோணத்தில் கார்வேட் நகர் ராஜா வெங்கடப்பெருமாள் ராஜலிங்காரு நினைவு அன்னம் பாலிப்பு நிதி	...	12,000
194	திருச்செந்தூரில் ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் நினைவுத் தண்ணீர்ப் பந்தர் நிதி	...	3,500
195	இராமேசுவரம் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நன்கொடை	...	4,200
196	திருலோக்கி ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் தொடக்கப்பள்ளி கட்டிடத்திற்கு	...	5,900
197	சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு, நித்திய மகேசுவர பூசை நிதி (நிலம்)	...	1,00,000
198	திருநெல்வேலி ஜில்லா பழையபாபநாசத்தில் அகத்தியர் கோவிலில் மண்டபம் கட்டுவதற்கு நன்கொடை	...	3,500
199	திருவாதவூர்ப் பெரிய கோவிலில் நடராஜர் விமானத்தைப் புதுப்பிக்க நன்கொடை	...	3,000
200	ஹரத்துவாரில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு (வைகாசி கிருஷ்ணபக்ஷம் திருதியை)	...	8,000
201	கன்னியாகுமரியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு (வைகாசி கிருஷ்ணபக்ஷம் திருதியை)	...	7,000
202	ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் தொடக்கப் பள்ளி கட்டடத்துக்கு நன்கொடை	...	4,000
203	ஸ்ரீ காசியில் குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு கேதாரீச்சுரர் திருக்கோயில் நிதி (கட்டடங்கள் முதலியன)	...	1 00.000

204	இராமேசுவரத்தில் கோச்செங்கட் சோழர் நினைவு மாசி மாத அன்னம் பாலிப்பு ...	4,000
205	மைலாப்பூரிலும், குன்றத்தூரிலும் திருவள்ளுவர் சேக்கிழார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு ...	20,000
206	திருச்செந்தூரில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு கோ சம்வர்த்தன நிதி ...	35,000
207	சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	20,000
208	சுவாமி மலையில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு கோ சம்வர்த்தன நிதி ...	30,000
209	திருவாரூர் போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளியில் பெண்கள் தங்குமிடம் அமைக்க நன்கொடை ...	3,000
210	திருப்பூந்துருத்தியில் அப்பர் திருமடத்துக்கு நன்கொடை ...	10,000
211	நாகர் கோவில் இந்துக் கல்லூரியில் ஸ்ரீகுமர குருபர சுவாமிகள் வழிபாட்டு மண்டபம் அமைக்க ரூ. 30,000/-த்தில் இதுவரை அளித்தது ...	15,000
212	ஸ்ரீ காசியில் தருமை ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ திருஞான சம்பந்தர் நினைவு அன்னம் பாலிம்பு ...	10,000
213	திருப்பூந்துருத்தியில் அப்பர் திருமடத்தில் அப்பர் நினைவு நூல் நிலையம் ...	6,500
214	ஸ்ரீ காசியில் மங்கையர்க்கரசியார் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு ...	7,000
215	ரிஷிகேசத்தில் சாதுக்களுக்கு (அடியார்களுக்கு) அன்னம் பாலிப்பு ...	7,000
216	தஞ்சாவூர் ராஜாசரபோஜி ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிக்கு நன்கொடை ...	5,000

217	திரைலோக்கிய சுந்தரர்நினைவு மகாசிவராத்ரி கட்டளை நிதி	...	1,000
218	டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நினைவு ஹைஸ்கூல் மாணவிகள் திருக்கழுக்குன்றம் யாத்திரை நிதி	...	3,000
219	மதுரையில் ஸ்ரீமூர்த்தி நாயனார் நினைவு விழாநிதி		2,500
220	காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு நிதி	...	7,000
221	பழைய பாபநாசத்தில் அகஸ்தியர் தேவார நிதி	...	25,000
222	மதுரையில் இன்னிசைத் தேவார நிதி (வைகாசி அமரபட்சம் திருதிகையில் திருமுறை விழா நடத்த)	...	25,500
223	வாரணசியில் சேதுகாவலர் நினைவு அன்னம் பாலிப்புச் சேமவைப்பு	...	5,000
224	திருக்கேதாரத்தில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு	...	7,000
225	இராமேச்சுரத்தில் உமாபதி சிவாசாரியர் நினைவு அன்னம் பாலிப்பு நிதி	...	6,500
226	திருக்குற்றால நாதர் தேவார நிதி	...	23,500
227	சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் கோவில் ஆயிரக்கால் மண்டபத் திருப்பணிக்கு நன்கொடை	...	5,000
228	சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானுக்கு உபயம் தங்கத் தாம்பாளம்	...	4,500
229	சென்னைப் பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு ஷ பல்கலைக் கழகத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவாக ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் தங்கும் அறை கட்ட நன்கொடை	...	2,500

230 இராமேசுவரத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நித்திய மகேசுவர பூசை நிதி (நிலம் கட்டடம் முதலியன) ... 1,00,000

231 வாரணாசியில் காவேரி - திருவேங்கடநாத ராஜு நினைவு அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 6,0

232 ஸ்ரீ காசியில் காரி நாயனார் நினைவு மாசிமாச அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 5,0

233 ஸ்ரீ காசியில் தண்டியடிகள் நினைவு பங்குனி மாச அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 5,0

234 திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் தண்ணீர்ப் பந்தல் நிதி ... 4.0

235 வாரணாசியில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் நினைவு சித்திரை மாச அன்னம்பாலிப்பு நிதி ... 3,0

236 வாரணாசியில் முருக நாயனார் நினைவு வைகாசி மாச அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 5,0

237 வாரணாசியில் சண்டேசுவர நாயனார் நினைவு தை மாச அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 5,0

238 திருவாரூரில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 7,0

239 கன்னியாகுமரி ஆச்சிராமம் வகையரு திருமுறை அன்னம் பாலிப்பு வகையரு நிதி நிலப்பெறுமானம் ... 2,50,0

240 சீகாழிச் சட்டைநாதர் சித்திரை மாசப் புழுகு நெய் சாத்து நிதி ... 3,500

241 பழைய பாபநாசம் அகத்தியர் சுப்பிரமணியர் கோவில் திருப்பணி நிதி ... 10,000

242 வாரணாசியில் பூசலார் நாயனார் நினைவு ஐப்பசி மாச அன்னம் பாலிப்பு நிதி ... 6,000

243	காசியில் இராமநாதபுரம் ராஜா நினைவு அன்னம் பாலிப்பு நிதி ...	40,000
244	இராமேசுவரத்தில் காளஹஸ்தி ராஜா தை மாச அன்னம் பாலிப்பு நிதி ...	2,500
245	திருநெல்வேலி ஜில்லா பழைய பாபநாசத்தில் குமரகுருபர சுவாமிகள் மடம் கட்டவும் நீதிநெறி விளக்கம் கல்லெழுத்தும் ...	10,000
246	இராமேசுவரத்தில் குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு ஐப்பசி மாச அன்னம் பாலிப்பு ...	5,000
247	பழைய பாபநாசத்தில் குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	5,000
248	திருப்பனந்தாளில் ஸ்ரீ அருண ஜடேசுவரர் நெய்விளக்கு நிதி ...	2,500
249	சிதம்பரத்தில் திருநீலகண்ட நாயனர் நினைவுத் தண்ணீர்ப் பந்தல் நிதி ...	3,500
250	வைத்தீஸ்வரன் கோயில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு நிதி (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	7,000
251	பழைய பாபநாசத்தில் கோ சம்வர்த்ன நிதி ...	7,000
252	திருவண்ணமலையில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு நிதி (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	7,000
253	சுவாமி மலையில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு நாள் அன்னம் பாலிப்பு நிதி (வைகாசி அமரபக்ஷம் திருதியை) ...	7,000
254	திருவாப்பாடியில் சிவராத்திரிக் கட்டளை ...	1,000

உ

சிவசிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் நிறுவிய தருமங்கள்

1.	திருமுறை வளர்ச்சிக்கு ஆக 27 தருமங்கள்	...	4,06,000
2.	கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஆக 48 தருமங்கள்	...	6,04,200
3.	சைவ சித்தாந்தம் பரப்ப 7 தருமங்கள்	...	1,56,000
4.	அன்னதானம் செய்ய 106 தருமங்கள்	...	24,48,000
5.	வைத்தியம் செய்ய 5 தருமங்கள்	...	1,22,500
6.	பொது தருமங்கள் - ஸ்நான கட்டம், அகதி நன்கொடை, தண்ணீர்ப் பந்தல், ஒளிவளர் விளக்குகள், பசுப் பரிசு, கல்லெழுத்து முதலிய 61 தருமங்கள்	...	5,43,245
	ஆகத் தருமங்கள் 254	...	42,79,945

29	திருக்குறள்-அறத்துப்பால் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு ...	1	50
30	திருக்குறள்-பொருட்பால் ,, ...	2	50
31	திருக்குறள்-காமத்துப்பால் ,, ...	1	00
	ஷை 29, 30, 31 திருக்குறள் 3 புத்தகமும் சேர்த்து வாங்கினுல் கிரையம் ...	4	00
32	திருக்குறள் தமிழ்மறை K. M. வேங்கடராமையா **M.A., B.O.L.,** அவர்கள் குறிப்புரையுடன் ...	0	75
33	முதுமொழி மேல் வைப்பு ...	0	75
34	திருவுசாத்தானக் கல்லெழுத்துக்கள் ...	0	37
35	திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா-மதுரை மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்-மதுரைக் கலம்பகம்-நீதிநெறி விளக்கம்-மதுரை மீனுட்சியம்மை இரட்டைமணி மாலை-மதுரை மீனுட்சியம்மை குறம் ...	2	75
36	திருவாரூர் நான்மணிமாலை-முத்துக் குமார சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் ...	1	25
37	சிதம்பர மும்மணிக்கோவை-சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை-தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை ...	1	00
38	பண்டார மும்மணிக்கோவை-காசிக் கலம்பகம்-சகலகலாவல்லி மாலை ...	1	00
39	சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை ...	0	75
40	முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் ...	1	00
41	தமிழிசைப் பாக்கள் ...	0	50
42	பெரிய புராணம்-உரைநடை ...	2	00
43	திருவிளையாடற் புராணம்-உரைநடை ...	2	25
44	குமரகுருபரசுவாமிகள் ஜீவிய சரித்திரப்பட விளக்கங்களும் கந்தர்கலிவெண்பா விளக்கப்படங்களும்	0	50
45	அபிராமி பட்டர் பிரபந்தம் (மூலம் மட்டும்) ...	0	31
46	திருக்குறள்-உரைக்கொத்து-அறத்துப்பால் ...	1	25

மேலே கண்ட நூல்கள் கிடைக்குமிடங்கள் :—

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில், ஸ்ரீவைகுண்டம் P.O.,

2. "தியாகராஜ விலாசம்" 53, பிள்ளையார் கோவில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை—5

குறிப்பு:-ஷை விற்பனைத் தொகை 'குமரகுருபரன்' பத்திரிகையைச் சாரும்

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

அறத்துப்பால்

விலை 1–25

(அஞ்சற் செலவு வேறு)

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

பொருட்பால்

விலை 2–50

(அஞ்சற் செலவு வேறு)

விரைவில் வெளிவருகிறது.

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

காமத்துப்பால்

விரைவில் வெளிவரும்.

கிடைக்கும் இடங்கள் :—

1. திரு. T.M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B.A., B.L., அவர்கள்,
வழக்கறிஞர்,
ஸ்ரீவைகுண்டம் P.O., (திருநெல்வேலி ஜில்லா.)

2. திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A., அவர்கள்,
தியாகராஜ விலாசம்,
53, பிள்ளையார்கோவில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை–5.

3. பழனியப்பா பிரதர்ஸ் அவர்கள்,
புத்தக வியாபாரிகள்,
தெப்பக்குளம், திருச்சிராப்பள்ளி–2.

தியோடர் பிரஸ், திருச்சி.